

2025/1748

19.8.2025

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) 2025/1748**z dnia 18 sierpnia 2025 r.****nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET)
pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia
Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem towarów subsydiowanych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej ⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 18,

a także mając na uwadze, co następuje:

1. PROCEDURA**1.1. Obowiązujące środki**

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 2603/2000 ⁽²⁾ Rada nałożyła ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących między innymi z Indii („pierwotne dochodzenie”).
- (2) Rozporządzeniem (WE) nr 1645/2005 ⁽³⁾ Rada zmieniła poziom obowiązujących środków wyrównawczych dotyczących przywozu PET z Indii. Zmiany wynikały z przeglądu w trybie przyspieszonym wszczętego zgodnie z art. 20 rozporządzenia podstawowego.
- (3) W następstwie przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem (WE) nr 193/2007 ⁽⁴⁾ Rada nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.
- (4) Środki wyrównawcze zostały następnie zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1286/2008 ⁽⁵⁾ i rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 906/2011 ⁽⁶⁾ w następstwie częściowych przeglądów okresowych.

⁽¹⁾ Dz.U. L 176 z 30.6.2016, s. 55, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1037/oj>.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 2603/2000 z dnia 27 listopada 2000 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze i stanowiące o ostatecznym poborze nałożonego cła tymczasowego na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indii, Malezji i Tajlandii oraz kończące postępowanie antysubsydyjne w odniesieniu do przywozu określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego z Indonezji, Republiki Korei oraz Tajwanu (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2000/2603/oj>).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1645/2005 z dnia 6 października 2005 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 2603/2000 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz określonych rodzajów politereftalanu etylenu pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 266 z 11.10.2005, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2005/1645/oj>).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 193/2007 z dnia 22 lutego 2007 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia środków na mocy art. 18 rozporządzenia (WE) nr 2026/97 (Dz.U. L 59 z 27.2.2007, s. 34, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2007/193/oj>).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1286/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 340 z 19.12.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2008/1286/oj>).

⁽⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 906/2011 z dnia 2 września 2011 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 193/2007 nakładającego ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanów etylenu pochodzących z Indii oraz w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 192/2007 nakładającego ostateczne cło antidumpingowe na przywóz niektórych politereftalanów etylenu pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 232 z 9.9.2011, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/906/oj).

- (5) Późniejszy częściowy przegląd okresowy zakończono bez wprowadzania zmian w obowiązujących środkach rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 559/2012 ⁽⁷⁾.
- (6) W następstwie kolejnego przeglądu wygaśnięcia Rada nałożyła rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 461/2013 ⁽⁸⁾ ostateczne cła wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat.
- (7) Decyzją 2000/745/WE ⁽⁹⁾ Komisja przyjęła minimalną cenę importową oferowaną przez trzech producentów eksportujących z Indii. Decyzją wykonawczą 2014/109/UE ⁽¹⁰⁾ Komisja wycofała przyjęcie zobowiązań ze względu na zmianę okoliczności, w jakich zobowiązania zostały przyjęte.
- (8) Rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2015/1350 ⁽¹¹⁾, w następstwie dwóch częściowych przeglądów okresowych Rada zmieniła poziom środków wyrównawczych obowiązujących w odniesieniu do przywozu PET z Indii.
- (9) Komisja zmieniła rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2018/1468 ⁽¹²⁾ poziom obowiązujących środków wyrównawczych w wyniku dwóch częściowych przeglądów okresowych.
- (10) W następstwie trzeciego przeglądu wygaśnięcia rozporządzeniem wykonawczym (UE) 2019/1286 ⁽¹³⁾ Komisja nałożyła ostateczne cła wyrównawcze na okres kolejnych pięciu lat („ostatni przegląd wygaśnięcia”).
- (11) W dniu 2 czerwca 2020 r. rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1286 zostało zmienione rozporządzeniem wykonawczym Komisji (UE) 2020/738 ⁽¹⁴⁾, w którym specyficzne cła wyrównawcze zastąpiono cłami wyrównawczymi *ad valorem*. Mające obecnie zastosowanie cła wyrównawcze wynoszą od 2,3 % do 13,8 % w przypadku objętych próbą lub współpracujących producentów eksportujących oraz do 13,8 % w przypadku wszystkich pozostałych producentów eksportujących.

1.2. Wniosek o dokonanie przeglądu wygaśnięcia

- (12) W następstwie opublikowania zawiadomienia o zbliżającym się wygaśnięciu ⁽¹⁵⁾ środków wyrównawczych obowiązujących względem przywozu PET pochodzącego z Indii („państwo, którego dotyczy przegląd”) Komisja otrzymała wniosek o dokonanie przeglądu zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego („wniosek o dokonanie przeglądu”).

⁽⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 559/2012 z dnia 26 czerwca 2012 r. w sprawie zakończenia częściowego przeglądu okresowego dotyczącego środków wyrównawczych stosowanych wobec przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących między innymi z Indii (Dz.U. L 168 z 28.6.2012, s. 6, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2012/559/oj).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 z dnia 21 maja 2013 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia (WE) nr 597/2009 (Dz.U. L 137 z 23.5.2013, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2013/461/oj).

⁽⁹⁾ Decyzja Komisji 2000/745/WE z dnia 29 listopada 2000 r. przyjmująca zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowym i antysubsydyjnym dotyczącymi przywozu niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii, Indonezji, Malezji, Republiki Korei, Tajwanu i Tajlandii (Dz.U. L 301 z 30.11.2000, s. 88, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2000/745/oj>).

⁽¹⁰⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2014/109/UE z dnia 4 lutego 2014 r. uchylająca decyzję 2000/745/WE przyjmującą zobowiązania złożone w związku z postępowaniami antydumpingowym i antysubsydyjnym dotyczącymi przywozu politereftalanu etylenu (PET) pochodzącego między innymi z Indii (Dz.U. L 59 z 28.2.2014, s. 35, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2014/109/oj).

⁽¹¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2015/1350 z dnia 3 sierpnia 2015 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii (Dz.U. L 208 z 5.8.2015, s. 10, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2015/1350/oj).

⁽¹²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2018/1468 z dnia 1 października 2018 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Rady (UE) nr 461/2013 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu („PET”) pochodzących z Indii (Dz.U. L 246 z 2.10.2018, s. 3, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2018/1468/oj).

⁽¹³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1286 z dnia 30 lipca 2019 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 202 z 31.7.2019, s. 81, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2019/1286/oj).

⁽¹⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2020/738 z dnia 2 czerwca 2020 r. zmieniające rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2019/1286 nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych politereftalanów etylenu (PET) pochodzących z Indii (Dz.U. L 175 z 4.6.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2020/738/oj).

⁽¹⁵⁾ Dz.U. C, C/2023/589, 6.11.2023, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2023/589/oj>.

- (13) Wniosek o dokonanie przeglądu został złożony dnia 26 kwietnia 2024 r. przez PET Europe („wnioskodawca”) w imieniu przemysłu Unii prowadzącego produkcję politereftalanu etylenu („PET”) w rozumieniu art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.
- (14) W uzasadnieniu wniosku o dokonanie przeglądu podano, że w związku z wygaśnięciem środków istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji oraz ponownego wystąpienia subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu Unii.
- (15) Przed wszczęciem przeglądu wygaśnięcia i zgodnie z art. 22 ust. 1 i art. 10 ust. 7 rozporządzenia podstawowego Komisja powiadomiła rząd Indii o wpłynięciu należycie udokumentowanego wniosku o dokonanie przeglądu oraz zaprosiła rząd Indii do udziału w konsultacjach mających na celu wyjaśnienie sytuacji dotyczącej treści wniosku o dokonanie przeglądu oraz wypracowanie wspólnie uzgodnionego rozwiązania.
- (16) W dniu 22 lipca 2024 r. odbyły się konsultacje z rządem Indii, który przedstawił Komisji swoją opinię na temat wszczęcia dochodzenia. Rząd Indii przedstawił również swoje opinie na piśmie w dniu 25 lipca 2024 r. Dochodzenie w ramach przeglądu wygaśnięcia wszczęto w dniu 26 lipca 2024 r.

1.3. Wszczęcie postępowania

- (17) Po konsultacji z Komitetem ustanowionym na mocy art. 25 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja ustaliła, że istnieją wystarczające dowody do wszczęcia przeglądu wygaśnięcia, i w dniu 26 lipca 2024 r. w drodze zawiadomienia opublikowanego w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽¹⁶⁾ („zawiadomienie o wszczęciu”) ogłosiła wszczęcie przeglądu wygaśnięcia na podstawie art. 18 rozporządzenia podstawowego. W świetle art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego Komisja sporządziła memorandum w sprawie wystarczających dowodów zawierające dokonaną przez Komisję ocenę wszystkich dowodów, którymi dysponuje i na podstawie których wszczęła przedmiotowe dochodzenie.
- (18) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że wniosek o dokonanie przeglądu opierał się jedynie na domniemaniach i twierdzeniach, które nie były poparte żadnymi dowodami w postaci dokumentów potwierdzających, a wnioskodawca nie był w stanie udowodnić, że istnieje prawdopodobieństwo wystąpienia szkody. W związku z tym według rządu Indii Komisja nie powinna była wszczynać dochodzenia w oparciu o niedostateczny wniosek o dokonanie przeglądu.
- (19) Z prawnego standardu dowodowego wymaganego do złożenia wniosku o dokonanie przeglądu na podstawie art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego jasno wynika, że wnioskodawca nie musi wykazywać, że wygaśnięcie środków z pewnością doprowadzi do kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody. Ponadto informacje zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu, jeżeli chodzi o ich ilość i jakość, z definicji nie mogą być takie same jak te, na których Komisja opiera swoje ustalenia na zakończenie dochodzenia. W każdym razie w niniejszej sprawie z przeprowadzonej przez Komisję analizy dowodów przedstawionych przez wnioskodawcę wynika, że wniosek o dokonanie przeglądu zawierał wystarczające dowody wykazujące, że wygaśnięcie środków może prowadzić do kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody. W związku z tym argument rządu Indii zostaje odrzucony.

1.4. Okres objęty dochodzeniem przeglądowym i okres badany

- (20) Dochodzenie w sprawie kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania objęło okres od dnia 1 lipca 2023 r. do dnia 30 czerwca 2024 r. („okres objęty dochodzeniem przeglądowym”). Badanie tendencji mających znaczenie dla oceny prawdopodobieństwa ponownego wystąpienia szkody obejmie okres od dnia 1 stycznia 2020 r. do końca okresu objętego dochodzeniem przeglądowym („okres badany”).

1.5. Zainteresowane strony

- (21) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja wezwała wszystkie zainteresowane strony do udziału w dochodzeniu. Ponadto Komisja poinformowała w szczególności wnioskodawcę, innych znanych producentów unijnych, znanych zainteresowanych producentów eksportujących, importerów i użytkowników w Unii oraz władze Indii o wszczęciu przeglądu wygaśnięcia i wezwała wymienione podmioty do współpracy.

⁽¹⁶⁾ Dz.U. C, C/2024/4678, 26.7.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/4678/oj>.

- (22) Wszystkie zainteresowane strony wezwano do przedstawienia ich opinii i informacji oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty w terminach określonych w zawiadomieniu o wszczęciu. Zainteresowane strony miały również możliwość złożenia pisemnego wniosku o wysłuchanie przez służby Komisji prowadzące dochodzenie lub rzecznika praw stron w postępowaniach w sprawie handlu.

1.5.1. *Kontrola wyrwykowa*

- (23) W zawiadomieniu o wszczęciu postępowania Komisja oznajmiła, że może dokonać kontroli wyrwykowej zainteresowanych stron zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego.

1.5.2. *Kontrola wyrwykowa producentów unijnych*

- (24) W zawiadomieniu o wszczęciu Komisja ogłosiła, że wstępnie wybrała próbę producentów unijnych. Zgodnie z art. 27 rozporządzenia podstawowego Komisja dokonała doboru próby na podstawie największej reprezentatywnej wielkości sprzedaży i produkcji w Unii, która mogła zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Próba ta składała się z dwóch producentów unijnych. Objęci próbą producenci unijni wytwarzali łącznie ponad 30 % szacowanej łącznej produkcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Komisja wezwała zainteresowane strony do przedstawiania uwag dotyczących tymczasowej próby, żadnych uwag jednak nie otrzymała. Tymczasowa próba została zatem potwierdzona i uznawana jest za reprezentatywną dla przemysłu Unii.
- (25) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii wyraził obawy co do faktu, że Komisja polega na bardzo małej próbie, co może prowadzić do niereprezentatywnych ustaleń. Rząd Indii zauważył, że próbą objęto tylko dwóch producentów unijnych, którzy odpowiadają za ponad 30 % produkcji, co oznacza, że 70 % przemysłu nie zostało zweryfikowane, a tym samym zakwestionował kompletność i rzetelność analizy szkody przeprowadzonej przez Komisję.
- (26) Po pierwsze, zgodnie z art. 27 ust. 1 rozporządzenia podstawowego Komisja dysponuje swobodą ograniczenia próby producentów unijnych w taki sposób, aby objąć największą reprezentatywną wielkość unijnej sprzedaży i produkcji, jaka może zostać właściwie zbadana w dostępnym czasie. Po drugie, Komisja oparła się na danych objętych próbą producentów unijnych wyłącznie w analizie wskaźników mikroekonomicznych, podczas gdy wskaźniki makroekonomiczne określone we wspomnianym rozporządzeniu obejmują sytuację całego przemysłu Unii, a nie wyłącznie dane od objętych próbą producentów unijnych, co dodatkowo podważa twierdzenie rządu Indii dotyczące braku kompletności i sprawiedliwości w analizie Komisji.

1.5.3. *Kontrola wyrwykowa importerów niepowiązanych*

- (27) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, do udziału w niniejszym dochodzeniu wezwano wszystkich importerów/użytkowników niepowiązanych. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji przez dostarczenie informacji na temat ich przedsiębiorstw, których to informacji wymagano w załączniku II do zawiadomienia o wszczęciu. Podczas kontroli wyrwykowej nie zgłosił się żaden użytkownik ani importer.

1.5.4. *Kontrola wyrwykowa producentów eksportujących*

- (28) Aby umożliwić Komisji podjęcie decyzji co do konieczności przeprowadzenia kontroli wyrwykowej i, jeżeli konieczność taka zostanie stwierdzona, aby umożliwić dobór próby, wszystkich producentów eksportujących wezwano do udziału w przedmiotowym dochodzeniu. Strony te wezwano do zgłoszenia się do Komisji przez dostarczenie informacji na temat ich przedsiębiorstw, których to informacji wymagano w pkt 5.3.1 zawiadomienia o wszczęciu. Ponadto Komisja zwróciła się do Misji Indii w Unii Europejskiej o wskazanie innych producentów eksportujących, którzy ewentualnie byłiby zainteresowani udziałem w dochodzeniu, lub skontaktowanie się z nimi. Żaden producent eksportujący nie przekazał Komisji żądanych informacji.

1.5.5. *Kwestionariusze i wizyty weryfikacyjne*

- (29) Aby uzyskać informacje uznane za niezbędne na potrzeby dochodzenia, Komisja opublikowała w internecie kwestionariusze dla producentów eksportujących, importerów niepowiązanych i producentów unijnych oraz przesłała kwestionariusz rządowi Indii.

- (30) Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielił jeden producent eksportujący, który nie dokonywał wywozu do Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielił również rząd Indii.
- (31) Komisja prowadziła dalsze badanie i weryfikację wszystkich informacji, które uznała za niezbędne do ustalenia prawdopodobieństwa kontynuacji lub ponownego wystąpienia subsydiowania i szkody oraz do określenia interesu Unii. Wizyta weryfikacyjna odbyła się również w siedzibie rządu Indii w Nowym Delhi.
- (32) Ponadto wizyty weryfikacyjne na podstawie art. 26 rozporządzenia podstawowego odbyły się na terenie następujących przedsiębiorstw:

Producenci unijni:

- Indorama Ventures Poland Sp. z o.o., Polska;
- UAB „NEO GROUP”, Litwa.

2. PRODUKT OBJĘTY PRZEGLĄDEM I PRODUKT PODOBNY

2.1. Produkt objęty przeglądem

- (33) Produkt objęty niniejszym przeglądem jest taki sam jak produkt, którego dotyczyło pierwotne dochodzenie, tj. politereftalan etylenu (PET) o liczbie lepkościowej 78 ml/g lub wyższej, obecnie objęty kodem CN 3907 61 00 i pochodzący z Indii („produkt objęty przeglądem”).

2.2. Produkt podobny

- (34) Uznano, że produkt objęty przeglądem produkowany w Indiach i wywożony do Unii oraz produkt produkowany i sprzedawany w Unii przez przemysł Unii mają te same podstawowe właściwości fizyczne i chemiczne oraz te same podstawowe zastosowania. Z tego względu uznano je za produkty podobne w rozumieniu art. 2 lit. c) rozporządzenia podstawowego.

3. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SUBSYDIOWANIA

- (35) Na podstawie informacji zawartych we wniosku o dokonanie przeglądu, a także informacji przedstawionych przez rząd Indii i współpracującego producenta eksportującego dochodzeniem objęto następujące programy, co do których istnieje domniemanie, że są związane z przyznawaniem subsydiów:

programy objęte pierwotnym dochodzeniem i potwierdzone w toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia:

Utracone lub niepobrane należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych ⁽¹⁷⁾

- a) Program „Advance Authorisation” („AAS”)
- b) System zwrotu opłat przywózowych („DDS”)
- c) Program „Export Promotion Capital Goods” („EPCGS”)
- d) Program stanu Gudżarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej („GEDES”)

Dodatkowe domniemane programy wskazane we wniosku o dokonanie przeglądu

Utracone lub niepobrane należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych ⁽¹⁸⁾

- e) Program „Remission of Duties and Taxes on Exported Goods Scheme” („RoDTEP”)
- f) Program „Duty Free Import Authorization Scheme” („DFIA”);

⁽¹⁷⁾ Art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) antysubsydyjnego rozporządzenia podstawowego.

⁽¹⁸⁾ Art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) antysubsydyjnego rozporządzenia podstawowego.

Bezpośrednie przekazanie środków finansowych ⁽¹⁹⁾

g) Program „Interest Equalisation” („IES”)

3.1. Programy objęte pierwotnym dochodzeniem i potwierdzone w toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia

- (36) Zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego Komisja powinna zbadać, czy istnieją dowody na kontynuację subsydiowania, bez względu na jego wysokość. W świetle ustaleń dotyczących istnienia ciągłego subsydiowania w odniesieniu do większości głównych subsydiów, które stanowiły podstawę środków wyrównawczych w pierwotnym dochodzeniu, stwierdzono, że nie ma potrzeby wszczynania dochodzenia dotyczącego wszystkich pozostałych subsydiów, o których istnieniu przekonuje skarżący.
- (37) Subsidia, o których mowa w motywie 35 powyżej i które w przeszłości stanowiły podstawę środków wyrównawczych, opierają się na następujących dokumentach programowych i prawodawstwie.
- (38) Programy AAS i EPCGS oparte są na Ustawie o handlu zagranicznym (Rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka handlu zagranicznego”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje ⁽²⁰⁾.
- (39) Dokument „Polityka handlu zagranicznego” odnoszący się do okresu objętego dochodzeniem przeglądownym to „Foreign Trade Policy FTP 2023”. Wszedł on w życie w dniu 1 kwietnia 2023 r. Rząd Indii przedstawił ponadto procedury regulujące FTP w dokumencie „Handbook of Procedures, 2023” ⁽²¹⁾ [Podręcznik procedur, 2023] („HOP 2023”). Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2023 r.
- (40) AAS i EPCGS bazują na FTP 2023 oraz HOP 2023.
- (41) Program DDS opiera się na następujących przepisach: dział 75 ustawy o cłach z 1962 r., dział 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działy 93A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisy dotyczące cel, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu cel są regularnie publikowane.
- (42) Program GEDES opracowano na podstawie sekcji 3 pkt 2 ppkt (vii) i (viii) ustawy o energii elektrycznej stanu Gudźarat z 1958 r. („ustawa o energii elektrycznej”) z późniejszymi zmianami publikowanymi w Dzienniku Rządowym Stanu Gudźarat.
- (43) Jeden współpracujący producent eksportujący potwierdził uzyskanie koncesji w ramach programów AAS i DDS w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ponieważ w przedmiotowym okresie objętym dochodzeniem przeglądownym nie dokonywał on jednak wywozu do Unii, świadczenia nie zostały określone ilościowo.

⁽¹⁹⁾ Art. 3 ust. 1 lit. a) ppkt (i) antysubsydyjnego rozporządzenia podstawowego.

⁽²⁰⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-policy>.

⁽²¹⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-procedures>.

3.2. Program „Advance Authorisation” („AAS”)

- (44) Współpracujący producent eksportujący potwierdził uzyskanie koncesji w ramach programu AAS w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (ODP).
- (45) Program ten został objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 28–55 rozporządzenia w sprawie systemów elektrod grafitowych ⁽²²⁾, motywach 126–153 rozporządzenia w sprawie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno ⁽²³⁾, motywach 39–61 rozporządzenia w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia ⁽²⁴⁾ oraz motywach 40–60 rozporządzenia w sprawie sztab i prętów ze stali nierdzewnej ⁽²⁵⁾.

3.2.1. Podstawa prawna

- (46) Szczegółowy opis programu został zawarty w rozdziałach 4.03–4.23 FTP 2023 i w rozdziałach 4.04–4.51 HOP 2023.

3.2.2. Kwalifikowalność

- (47) Zgodnie z pkt 4.05 FTP 2023 zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane albo producentom eksportującym, albo eksportującym podmiotom handlowym powiązanym z producentami pomocniczymi.
- (48) Zezwolenia zaliczkowe mogą być wydawane w odniesieniu do wywozu fizycznego, dostaw pośrednich, dostaw niektórych towarów oraz kategorii „uznane za wywóz”.

3.2.3. Zastosowanie w praktyce

- (49) Wnioskodawcy muszą ubiegać się o zezwolenie, które umożliwia bezcłowy przywóz materiałów do produkcji, przy czym wielkość tego przywozu nie powinna przekraczać wielkości materiałów do wytworzenia wywożonych produktów.
- (50) Program AAS może być stosowany w odniesieniu do:
- (51) wywozu fizycznego: Jest to główny podprogram. Umożliwia on bezcłowy przywóz materiałów do produkcji określonego produktu przeznaczonego na wywóz. Termin „fizyczny” oznacza w tym kontekście, że produkt przeznaczony na wywóz musi opuścić terytorium Indii. W pozwoleniu jest wyszczególniona ulga przywózowa oraz obowiązek wywozu wraz z typem produktu przeznaczonego na wywóz;
- (52) zapotrzebowania rocznego: takie zezwolenie nie jest związane z konkretnym produktem przeznaczonym na wywóz, ale z szerszą grupą produktów (np. z produktami chemicznymi i produktami pokrewnymi). Posiadacz zezwolenia może – do pewnego progu wartości ustalonego na podstawie wyników jego dotychczasowego wywozu – przywozić bezcłowo wszelkie materiały wykorzystywane do produkcji wszelkich artykułów wchodzących w skład takiej grupy produktów. Może on zdecydować o wywozie otrzymanego produktu wchodzącego w skład określonej grupy produktów i powstałego przy użyciu takiego materiału zwolnionego z cła;

⁽²²⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/1103 z dnia 6 czerwca 2023 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych systemów elektrod grafitowych pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 147 z 7.6.2023, s. 27, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2023/1103/oj).

⁽²³⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/433 z dnia 15 marca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji i zmieniające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/2012 nakładające ostateczne cło antydumpingowe i stanowiące o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno pochodzących z Indii i Indonezji (Dz.U. L 88 z 16.3.2022, s. 24, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/433/oj).

⁽²⁴⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1286.

⁽²⁵⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2017/1141 z dnia 27 czerwca 2017 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz niektórych sztab i prętów ze stali nierdzewnej pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 165 z 28.6.2017, s. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2017/1141/oj).

- (53) dostaw pośrednich: ten podprogram obejmuje przypadki, w których dwóch producentów zamierza wspólnie wytwarzać jeden produkt przeznaczony na wywóz, dzieląc między siebie proces produkcji. Producent eksportujący, który wytwarza produkt pośredni, może dokonywać bezcłowego przywozu materiałów do produkcji oraz uzyskać na ten cel wsparcie w ramach programu AAS przeznaczonego na dostawy pośrednie. Eksporter końcowy finalizuje produkcję i jest zobowiązany do wywozu gotowego produktu;
- (54) kategorii „uznanych za wywóz”: ten podprogram umożliwia głównemu wykonawcy bezcłowy przywóz środków produkcji, które są niezbędne do produkcji towarów sprzedawanych jako „uznane za wywóz”. Według rządu Indii sprzedaż uznana za wywóz odnosi się do tych transakcji, w których dostarczone towary nie opuszczają kraju. Szereg kategorii dostaw uznawany jest za wywóz, pod warunkiem że towar wyprodukowany jest w Indiach, np. dostawa towarów do EOU lub do przedsiębiorstwa znajdującego się w specjalnej strefie ekonomicznej („SSE”);
- (55) programu „Advance Release Order” („ARO”): posiadacz zezwolenia w ramach programu AAS zamierzający sprowadzać materiały do produkcji ze źródeł w swoim kraju zamiast przywozu bezpośredniego ma możliwość nabycia ich, korzystając z ARO. W takich przypadkach zezwolenia zaliczkowe są poświadczane jako ARO i przyznawane lokalnemu dostawcy przy dostawie wymienionych w nich towarów. Przyznanie ARO upoważnia lokalnego dostawcę do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 7.03 FTP 2023 (mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego). W ramach mechanizmu ARO podatki i cła są zwracane dostawcy zamiast zwracania ich eksporterowi końcowemu w postaci zwrotu/refundacji cel. Zwrot podatków/cel można uzyskać zarówno w odniesieniu do materiałów do produkcji pozyskanych ze źródeł lokalnych, jak i tych pochodzących z przywozu;
- (56) krajowej akredytywy otwartej przez nabywcę na rzecz sprzedawcy (obopólnej): podprogram ten, podobnie jak wymieniony wyżej, obejmuje dostawy ze źródeł lokalnych na rzecz posiadacza zezwolenia zaliczkowego. Posiadacz zezwolenia zaliczkowego może zwrócić się do banku o otwarcie krajowej akredytywy na rzecz lokalnego dostawcy. W przypadku przywozu bezpośredniego zezwolenie zostanie zatwierdzone przez bank jedynie w odniesieniu do wartości i ilości towaru pochodzącego ze źródeł lokalnych, a nie z przywozu. Lokalny dostawca będzie uprawniony do świadczeń z tytułu kategorii uznanych za wywóz zgodnie z pkt 7.03 FTP 2023 (a mianowicie AAS na dostawy pośrednie/kategorie uznane za wywóz, zwrotu za kategorie uznane za wywóz i zwrotu ostatecznego podatku akcyzowego).
- (57) W celu umożliwienia przeprowadzenia kontroli przez władze Indii posiadacz zezwolenia zaliczkowego jest prawnie zobowiązany do prowadzenia „zgodnej z prawdą i odpowiedniej dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju” w określonym formacie (rozdział 4.51 i załącznik 4H do HOP 2023), tj. rejestru rzeczywistej konsumpcji. Rejestr ten musi być weryfikowany przez zewnętrznego biegłego rewidenta/księgowego kosztów i prac, który wydaje zaświadczenie stwierdzające, że określone rejestry i odpowiednie dokumenty zostały zbadane, a informacje dostarczone zgodnie z załącznikiem 4H są prawdziwe i poprawne pod każdym względem.
- (58) Wywóz fizyczny, ulga przywózowa i obowiązek wywozu są ustalane pod względem wielkości i wartości przez rząd Indii oraz są udokumentowane w treści zezwolenia. W trakcie realizacji przywozu i wywozu odpowiednie transakcje muszą być udokumentowane przez urzędników państwowych na formularzu zezwolenia. Wielkość przywozu dozwolonego w ramach programu AAS ustala rząd Indii na podstawie standardowych norm nakładów i wyników (ang. Standard Input Output Norms, „SION”), obejmujących większość produktów, w tym produkt objęty przeglądem. Norma SION mająca zastosowanie do produktu objętego przeglądem została ustanowiona przez rząd Indii w 1998 r., przy czym ostatnia zmiana miała miejsce w 2011 r., obwieszczenie publiczne nr 28/(RE2010)/2009-2014 z dnia 11 lutego 2011 r.
- (59) W zezwoleniach AAS wyszczególniona jest ulga przywózowa i zobowiązanie wywozowe. Przywożone komponenty nie są zbywalne i muszą być wykorzystane do wytworzenia końcowego produktu przeznaczonego na wywóz. Posiadacze zezwolenia mają 12 miesięcy na przywóz materiałów do produkcji i 18 miesięcy na wywóz wytworzonych produktów. Rząd Indii może przedłużyć te terminy na wniosek posiadacza zezwolenia.
- (60) W ramach bieżącego przeglądu Komisja zbadała, czy rząd Indii wprowadził i stosuje skuteczny system lub procedurę weryfikacji w celu potwierdzenia, które materiały zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu i w jakiej ilości.
- (61) W odniesieniu do „dokumentacji dotyczącej zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo/pozyskiwanych w kraju”, do której prowadzenia w formie dodatku 4H (zob. motyw 57 powyżej) posiadacz zezwolenia AAS jest prawnie zobowiązany (zob. motyw powyżej), Komisja stwierdziła, że wymagany format zgłaszania zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo lub pozyskiwanych w kraju nie ma na celu weryfikacji fizycznego zawarcia takich materiałów w wywożonych produktach.

- (62) Rząd Indii przewidział, że organy celne mogą przeprowadzić audyt eksporterów w celu zweryfikowania informacji podanych w dodatku 4H, jak przewidziano w przepisach dotyczących audytu celnego ⁽²⁶⁾. Przepisy stanowią jednak tylko, że wybór podmiotu poddanego audytowi „opiera się przede wszystkim na ocenie ryzyka wykorzystującej odpowiednie kryteria selektywności” i nie określają, jakich dokumentów należy wymagać podczas audytu ani w jaki sposób należy oceniać informacje w celu pomyślnego przeprowadzenia audytu. Rząd Indii nie przedstawił szczegółowych informacji na temat kryteriów oceny ryzyka.
- (63) Ponadto rząd Indii przedstawił sprawozdanie z weryfikacji próby odnoszące się do produktu innego niż PET, dotyczące fizycznej weryfikacji zużycia materiałów w ramach programu AAS. Zgodnie z tym sprawozdaniem producent eksportujący nie śledził jednak systematycznie fizycznego zawarcia rzeczywistych przywożonych materiałów w wywożonych towarach. W sprawozdaniu z weryfikacji próby nie wymieniono żadnych systemów systematycznego śledzenia, np. zawierających odniesienia do numerów serii lub kodów partii przypisanych do przywożonych surowców, zapewniających rejestrację tych kodów na każdym etapie produkcji aż do wywozu gotowego produktu. Nie obejmowało ono wdrożenia systemu planowania zasobów przedsiębiorstwa ani innego cyfrowego narzędzia śledzenia, rejestrującego odbiór przywożonych materiałów i przypisującego je do konkretnych serii produkcyjnych, z których pochodzą wywożone towary. Ponadto w sprawozdaniu brakowało odniesienia do przypisywania numerów seryjnych lub kodów kreskowych do przywożonych komponentów i skanowania ich w całym procesie produkcji w celu śledzenia ich wykorzystania w produktach końcowych, które są następnie wywożone. Ponadto, jak już wspomniano, sprawozdanie z weryfikacji próby odnosiło się do produktu innego niż PET, w związku z czym Komisja nie otrzymała żadnych gwarancji ani dowodów potwierdzających, że producenci eksportujący PET systematycznie śledzili fizyczne zawarcie rzeczywistych przywożonych materiałów w wywożonych towarach.
- (64) Na podstawie powyższego Komisja stwierdziła, że rząd Indii nie dysponuje wiarygodnym systemem weryfikacji, umożliwiającym potwierdzenie, czy i w jakim zakresie przywożone materiały wykorzystywano w produkcji wywożonego PET.

3.2.4. Wkład finansowy i korzyść

- (65) Jak wspomniano w motywie 43, Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydium uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przegląd wygaśnięcia nie wymaga jednak ilościowego określenia dokładnej kwoty otrzymanych subsydiów. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja była w stanie stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nadal zapewniał subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Zwolnienie z należności celnych przywozowych w ramach tego programu stanowi finansowy wkład rządu Indii, ponieważ zmniejsza jego wpływy z cła, które w przeciwnym wypadku byłyby należne, i przyznaje świadczenie eksporterom objętym dochodzeniem, poprawiając ich płynność finansową. Kwota subsydium jest kwotą cła, które w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym musiałoby zapłacić według standardowej obowiązującej stawki celnej przedsiębiorstwo będące odbiorcą.

3.2.5. Szczególny charakter

- (66) Świadczenia w ramach programu AAS są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego. Bez zobowiązania się do wywozu przedsiębiorstwo nie może uzyskać korzyści wynikających z tego programu.

3.2.6. Wnioski dotyczące programu AAS

- (67) Zgodnie z wynikami poprzednich dochodzeń, o których mowa w motywie 45, oraz w świetle ustaleń przedstawionych w poprzednich sekcjach, programowi AAS nie można zatem uznać w rozpatrywanej sprawie za dopuszczalny system zwrotu opłat przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on przepisom określonym w lit. i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) i załączniku III (definicja i przepisy dotyczące zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Rząd Indii nie posiadał wiarygodnego systemu weryfikacji umożliwiającego sprawdzenie, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji wykorzystano do produkcji wywożonego produktu (pkt 4 załącznika II do rozporządzenia podstawowego, a w przypadku programów zwrotu ceł za składniki zastępcze – część II pkt 2 załącznika III do rozporządzenia podstawowego).

⁽²⁶⁾ Zawiadomienie nr 45/2018-Customs (N.T.) z dnia 24 maja 2018 r.

- (68) Mimo że ze względu na brak wywozu do Unii ze strony współpracującego producenta nie było możliwości ustalenia kwoty subsydiowania w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, na podstawie ustaleń, o których mowa w motywach 49–66, oraz przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań można było stwierdzić, że indyjscy producenci PET nadal byli subsydiowani. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że istnieją wystarczające dowody na to, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nadal istniało subsydium stanowiące podstawę środków wyrównawczych, które to subsydium udzielane było w ramach programu „Advance Authorisation”.

3.2.7. Otrzymane uwagi

- (69) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii zakwestionował wniosek Komisji, zgodnie z którym program AAS nie posiadał skutecznego systemu weryfikacji. Podczas procesu weryfikacji rząd Indii przedstawił liczne przykłady formularzy 4H w ramach programu AAS odnoszące się do producentów PET, a także sprawozdanie z audytu odnoszące się do produktu innego niż PET. Zdaniem rządu Indii informacje te wskazują na to, że Komisja w swojej ocenie popełniła błąd i powinna była stwierdzić, że program AAS nie stanowi podstawy środków wyrównawczych.
- (70) Rząd Indii twierdził ponadto, że ustalenia Komisji nie były poparte dowodami, ponieważ w ODP nie określono ilościowo żadnych wymiernych korzyści dla wywozu PET do UE. Zdaniem rządu Indii, bez takiego ilościowego określenia, Komisja nie może oprzeć się na tej podstawie w celu uzasadnienia podtrzymania środków antysubsydyjnych.
- (71) Komisja zauważyła w motywie 61, że celem wymaganego formatu zgłaszania zużycia i wykorzystania towarów przywożonych bezcłowo lub pozyskiwanych w kraju nie jest weryfikacja fizycznego zawarcia takich materiałów w wywożonych produktach. Jeżeli chodzi o sprawozdanie z audytu przedstawione przez rząd Indii jako przykład produktu innego niż PET, Komisja stwierdziła w motywie 63, że nie wspomniała o żadnych systematycznych systemach śledzenia stosowanych przez eksportera ani nie odnosiła się do PET, podczas gdy rząd Indii został wyraźnie poproszony o dostarczenie takich dowodów w odniesieniu do PET.
- (72) Jeżeli chodzi o wymierne korzyści, Komisja zauważyła już w motywie 65, że w przeglądzie wygaśnięcia nie ma konieczności dokładnego określenia kwoty otrzymanych subsydiów – wystarczy stwierdzenie, że subsydiowanie jest kontynuowane. Wobec braku wiarygodnego systemu weryfikacji w celu potwierdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji zostały zużyte w ODP do produkcji produktu wywożonego, można zasadnie stwierdzić, że – podobnie jak w kontekście poprzedniego dochodzenia – subsydiowanie nadal trwa. Uwagi rządu Indii dotyczące programu AAS nie dostarczyły żadnych nowych dowodów dotyczących tych twierdzeń, w związku z czym zostały one odrzucone.

3.3. System zwrotu opłat przywozowych („DDS”)

- (73) Współpracujący producent eksportujący potwierdził uzyskanie koncesji w ramach programu DDS w ODP.
- (74) Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 92–116 rozporządzenia w sprawie systemów elektrod grafitowych⁽²⁷⁾, w motywach 154–173 rozporządzenia w sprawie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno⁽²⁸⁾, w motywach 103–132 rozporządzenia w sprawie żeliwa sferoidalnego⁽²⁹⁾, w motywach 39–61 rozporządzenia w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia⁽³⁰⁾ oraz w motywach 61–76 rozporządzenia w sprawie sztab i prętów ze stali nierdzewnej⁽³¹⁾.

⁽²⁷⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1103.

⁽²⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/433.

⁽²⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2022/927 z dnia 15 czerwca 2022 r. nakładające ostateczne cło wyrównawcze na przywóz rur i przewodów rurowych z żeliwa ciągliwego (zwanego także żeliwem sferoidalnym) pochodzących z Indii w następstwie przeglądu wygaśnięcia zgodnie z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1037 (Dz.U. L 161 z 16.6.2022, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2022/927/oj).

⁽³⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1286.

⁽³¹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2017/1141.

3.3.1. Podstawa prawna

- (75) Program DDS opiera się na następujących przepisach: dział 75 ustawy o cłach z 1962 r., dział 37 ustawy o podatku akcyzowym z 1944 r., działy 93A i 94 ustawy o finansach z 1994 oraz przepisy dotyczące cel, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. Stawki zwrotu cel są regularnie publikowane.
- (76) Podstawą prawną mającą zastosowanie podczas pierwotnego dochodzenia były zasady zwrotu cel i podatku akcyzowego z 1995 r. ⁽³²⁾ („zasady DDS” z 1995 r.), zmienione w 2006 r. Zasady DDS z 1995 r. zastąpiono zasadami zwrotu cel i podatku akcyzowego z 2017 r. („zasady DDS z 2017 r.”), które weszły w życie w dniu 1 października 2017 r. ⁽³³⁾ i miały zastosowanie w ODP. Zasada 3 ust. 2 zawarta w zasadach DDS z 1995 r. określała metodę obliczania tego systemu zwrotu opłat przywózowych. Zasada 12 ust. 1 lit. a) ppkt (ii) wspomnianych zasad DDS regulowała kwestię deklaracji, którą producenci eksportujący muszą złożyć w celu skorzystania z programu. Przepisy te pozostały zasadniczo identyczne w obowiązujących obecnie zasadach DDS z 2017 r. i odpowiadają, odpowiednio, zasadzie 3 ust. 2 i zasadzie 13 ust. 1 lit. a) ppkt (ii). Ponadto okólnik nr 24/2001 zawiera szczegółowe instrukcje dotyczące sposobu wdrożenia zasady 3 ust. 2 oraz deklarację, które eksporterzy muszą złożyć na podstawie zasady 12 ust. 1 lit. a) pkt (ii) ⁽³⁴⁾.
- (77) Przepis 4 zbioru zasad DDS z 1995 r. stanowi, że rząd centralny może dokonać korekty kwoty lub stawek określonych na podstawie zasady 3 ust. 2. Rząd wprowadził szereg takich zmian. W zawiadomieniu nr 07/2020-CUSTOMS (N.T.) z dnia 28 stycznia 2020 r. ⁽³⁵⁾ zmieniono stawkę dla produktu objętego przeglądem mającą zastosowanie w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym na 1,3 % wartości „dostarczony na statek” (FOB) wywożonych produktów, na którym to poziomie stawka miała zastosowanie do dnia 29 października 2023 r. W zgłoszeniu nr 77/2023 z dnia 30 października 2023 r. ⁽³⁶⁾ zmieniono stawkę na 1,2 %.

3.3.2. Kwalifikowalność

- (78) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.3.3. Zastosowanie w praktyce

- (79) W ramach tego programu każde przedsiębiorstwo dokonujące wywozu produktów kwalifikowalnych jest uprawnione do otrzymania kwoty odpowiadającej określonej wartości procentowej deklarowanej wartości FOB wywożonego produktu. Zgodnie z zasadą 3 ust. 2 zawartą w zasadach dotyczących zwrotu cel i podatku akcyzowego rząd Indii ustalił kwotę podlegającą zwrotowi na podstawie uśrednionych dla całej branży wartości odpowiednich cel zapłaconych za przywożone surowce oraz średniego wskaźnika konsumpcji w przemyśle; rząd Indii zebrał przedmiotowe dane od producentów kwalifikujących się produktów przeznaczonych na wywóz, których uważa za reprezentatywnych dla branży. Rząd Indii określa następnie kwotę do zwrotu jako odsetek średniej wartości wywozu kwalifikujących się wywożonych produktów.
- (80) Aby kwalifikować się do odniesienia korzyści z tego programu, przedsiębiorstwo musi dokonać wywozu produktu. Z chwilą wprowadzenia danych o przesyłce do serwera celnego (ICEGATE) następuje wskazanie, że wywóz odbywa się w ramach DDS i kwota DDS zostaje nieodwołalnie ustalona. Po przedłożeniu przez przedsiębiorstwo przewozowe informacji wywozowej (ang. Export General Manifest – EGM) i porównaniu tego dokumentu z danymi w dokumencie przewozowym przez urząd celny zostają spełnione wszystkie warunki do udzielenia zgody na wypłatę kwoty zwrotu w drodze płatności bezpośredniej na rachunek bankowy eksportera albo polecenia zapłaty.
- (81) Eksporter musi również przedstawić dowód na uzyskanie wpływów z wywozu w postaci zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów (BRC). Dokument ten można dostarczyć po wypłaceniu kwoty zwrotu, ale rząd Indii odzyska wypłaconą kwotę, jeżeli eksporter nie przedstawi zaświadczenia banku o uzyskaniu wpływów w podanym terminie.

⁽³²⁾ <https://indiankanoon.org/doc/58643989/> (lub pismo rządu Indii t24.007820 z dnia 14 września 2024 r.).

⁽³³⁾ <https://taxguru.in/custom-duty/customs-central-excise-duties-drawback-rules-2017-882017-customs-tariff-2.html> (lub pismo rządu Indii t24.007820 z dnia 14 września 2024 r.).

⁽³⁴⁾ <https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1001268/ENG/Circulars> (lub pismo rządu Indii t24.007820 z dnia 14 września 2024 r.).

⁽³⁵⁾ <https://taxinformation.cbic.gov.in/view-pdf/1000233/ENG/Notifications> (lub pismo rządu Indii t24.010097 z dnia 14 listopada 2024 r., s. 48).

⁽³⁶⁾ Pismo rządu Indii t25.001630 z dnia 31 stycznia 2025 r.

- (82) Kwota zwrotu może być wykorzystana na dowolny cel i zgodnie z zasadami rachunkowości obowiązującymi w Indiach kwota może być księgowana w ujęciu memoriałowym jako dochód na kontach handlowych po wywiązaniu się ze zobowiązania wywozowego.
- (83) Właściwe przepisy i instrukcje administracyjne stanowią, że indyjska administracja celna nie powinna wymagać żadnych dowodów na to, że eksporter występujący z wnioskiem o zwrot opłat musiał ponieść lub ponieść zobowiązania w zakresie należności celnych z tytułu przywozu surowców potrzebnych do wytworzenia wywożonego produktu. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto rząd Indii nie przeprowadził dalszego badania opartego na rzeczywiście wykorzystanych materiałach do produkcji.

3.3.4. Wkład finansowy i korzyść

- (84) Jak wspomniano w motywie 43, Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydium uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przegląd wygaśnięcia nie wymaga jednak ilościowego określenia dokładnej kwoty otrzymanych subsydiów. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja była w stanie stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nadal zapewniał subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kwota zwrotu opłat stanowi wkład finansowy ze strony rządu Indii, ponieważ ma postać bezpośredniego przekazania przez rząd Indii środków finansowych. Nie ma ograniczeń co do sposobu wykorzystania tych środków. Ponadto kwota zwrotu opłat stanowi korzyść na rzecz eksportera, gdyż poprawia jego płynność finansową. Kwota subsydium jest kwotą zwrotu opłat, którą w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym uzyskałoby według standardowej obowiązującej stawki celnej przedsiębiorstwo będące odbiorcą.

3.3.5. Szczególny charakter

- (85) W związku z tym płatność, która przyjmuje formę bezpośredniego przekazania środków finansowych przez rząd Indii po dokonaniu wywozu przez eksporterów, jest uwarunkowana wynikami wywozu, a zatem program ten uważa się za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.3.6. Wnioski dotyczące programu DDS

- (86) Stawka zwrotu opłat za wywóz jest określana przez rząd Indii w zależności od produktu. Mimo że subsydia określa się jako zwrot opłat przywozowych, system nie posiada jednak wszystkich cech dopuszczalnego systemu zwrotu opłat przywozowych ani systemu zwrotu cel za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego; nie odpowiada on też przepisom określonym w części I załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu cel) i załączniku III (definicja i zasady zwrotu cel za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Płatności w gotówce na rzecz eksportera niekoniecznie są związane z rzeczywistymi płatnościami należności celnych za przywóz surowców i nie stanowią kredytu celnego służącego skompensowaniu cel przywozowych od przeszłych lub przyszłych przywozów surowców. Ponadto nie istnieje żaden system ani procedura mające na celu potwierdzenie, które materiały są wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów i w jakiej ilości. Ponadto nie wydaje się, by rząd Indii przeprowadzał dalsze badanie oparte na rzeczywiście wykorzystanych materiałach do produkcji, mimo że badanie takie należy przeprowadzić w przypadku braku skutecznego systemu weryfikacji (pkt 5 załącznika II do rozporządzenia podstawowego oraz część II pkt 3 załącznika III do tego rozporządzenia). Nie przedstawiono dowodów na istnienie powiązania między stawkami zwrotu cel i cłem zapłaconym za surowce.
- (87) Zgodnie z wynikami poprzednich dochodzeń, o których mowa w motywie 74, oraz w oparciu o ustalenia, o których mowa w motywach 78–85, i przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań, można stwierdzić, że indyjscy producenci PET nadal byli subsydiowani.

3.3.7. Otrzymał uwagi

- (88) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii zakwestionował wniosek Komisji dotyczący systemu weryfikacji i stwierdził, że program DDS nie stanowi subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych. Rząd Indii podkreślił, że istnieją solidne ramy weryfikacji w oparciu o przepisy dotyczące cel, podatków akcyzowych oraz zwrotu podatku od usług z 1995 r. (zmienione w 2006 r.) oraz o podręcznik celny z 2015 r.; w obu dokumentach przewidziano obowiązkowe audyty, kontrole w terenie oraz weryfikacje krzyżowe danych wejściowych. Zdaniem rządu Indii mechanizmy te zapewniają, aby – zgodnie z wytycznymi WTO – płatności z tytułu zwrotu opłat przywózowych nie przekraczały cel/podatków zapłaconych od materiałów wykorzystywanych w towarach wywożonych. W szczególności rząd Indii przytoczył sprawozdanie zespołu orzekającego WTO w sprawie DS 486 odnoszącej się do środków wyrównawczych dotyczących niektórych politereftalanów etylenu z Pakistanu⁽³⁷⁾, w którym wyjaśniono, że systemy zwrotu opłat przywózowych nie stanowią podstawy środków wyrównawczych na mocy Porozumienia w sprawie subsydiów i środków wyrównawczych („porozumienie SCM”), jeżeli zawierają zabezpieczenia zapobiegające nadmiernemu umorzeniu. W związku z tym, zdaniem rządu Indii, DDS nie spełnia kryteriów stanowiących podstawę środków wyrównawczych.
- (89) Rząd Indii twierdził ponadto, że ustalenia Komisji nie były poparte dowodami, ponieważ w ODP nie określono ilościowo żadnych wymiernych korzyści dla wywozu PET do UE. Zdaniem rządu Indii, bez takiego ilościowego określenia, Komisja nie może oprzeć się na tej podstawie w celu uzasadnienia podtrzymania środków antysubsydyjnych.
- (90) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących systemu weryfikacji, które podważałyby wnioski Komisji. Ustalenia te (że program DDS stanowi subsydia stanowiące podstawę środków wyrównawczych i system jego weryfikacji jest nieskuteczny) są zgodne z wnioskami dotyczącymi stanu faktycznego wyciągniętymi również w poprzednich dochodzeniach, o których mowa w motywie 74. Jeżeli chodzi o wymierne korzyści, w motywie 84 Komisja wyjaśniła, że w przeglądzie wygaśnięcia nie ma konieczności ilościowego określenia dokładnych kwot otrzymanych subsydiów. Wobec braku wiarygodnego systemu weryfikacji w celu potwierdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji zostały zużyte w ODP do produkcji produktu wywożonego, można zasadnie stwierdzić, że – podobnie jak w kontekście poprzedniego dochodzenia – subsydiowanie nadal trwa. W związku z tym argumenty rządu Indii dotyczące DDS zostały odrzucone.

3.4. Program „Export Promotion Capital Goods” (EPCGS)

- (91) Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w ramach kilku postępowań w sprawie cła wyrównawczego dotyczących Indii, w tym w motywach 79–90 rozporządzenia w sprawie systemów elektrod grafitowych⁽³⁸⁾, motywach 174–189 rozporządzenia w sprawie płaskich wyrobów ze stali nierdzewnej walcowanych na zimno⁽³⁹⁾, motywach 82–93 rozporządzenia w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia oraz motywach 86–102 rozporządzenia w sprawie żeliwa sferoidalnego⁽⁴⁰⁾.

3.4.1. Podstawa prawna

- (92) Szczegółowy opis programu EPCG zawarto w rozdziale 5 FTP 2023 oraz w rozdziale 5 HOP 2023.

3.4.2. Kwalifikowalność

- (93) Do korzystania z tego środka kwalifikują się producenci eksportujący oraz eksportujące podmioty handlowe „powiązane” z producentami pomocniczymi i dostawcami usług.

⁽³⁷⁾ https://www.wto.org/english/tratop_e/dispu_e/cases_e/ds486_e.htm.

⁽³⁸⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1103.

⁽³⁹⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/433.

⁽⁴⁰⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2022/927.

3.4.3. Zastosowanie w praktyce

- (94) Pod warunkiem spełnienia zobowiązania wywozowego przedsiębiorstwo może dokonywać przywozu dóbr kapitałowych (nowych oraz używanych dóbr kapitałowych mających do 10 lat) po obniżonej stawce celnej. W tym celu rząd Indii wystawia zezwolenie w ramach programu EPCGS po otrzymaniu stosownego wniosku i uiszczeniu opłaty. W programie przewidziano obniżoną stawkę cła importowego, która ma zastosowanie do wszystkich dóbr kapitałowych przywożonych w ramach tego programu. Aby zobowiązanie wywozowe zostało spełnione, przywożone dobra kapitałowe muszą zostać wykorzystane do wyprodukowania w danym okresie określonej ilości towarów uznanych za wywóz. Zgodnie z FTP 2023 dobra kapitałowe mogą być przywożone w ramach EPCGS ze stawką celną 0 %. Zobowiązanie wywozowe, które stanowi sześciokrotność kwoty zaoszczędzonego cła, musi zostać spełnione w ciągu maksymalnie sześciu lat.
- (95) Posiadacze zezwolenia w ramach programu EPCGS mogą również zaopatrywać się w dobra kapitałowe lokalnie. W takim wypadku lokalny producent dóbr kapitałowych może sam skorzystać z bezcłowego przywozu komponentów potrzebnych do produkcji takich dóbr kapitałowych. Lokalny producent może również wystąpić o uzyskanie korzyści z tytułu kategorii uznanych za wywóz w związku z dostarczeniem dóbr kapitałowych posiadaczowi zezwolenia w ramach programu EPCGS.

3.4.4. Wkład finansowy i korzyść

- (96) Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydium uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przegląd wygaśnięcia nie wymaga jednak ilościowego określenia dokładnej kwoty otrzymanych subsydiów. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja była w stanie stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nadal zapewniał subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Redukcja ceł stanowi wkład finansowy rządu Indii, ponieważ ulga ta zmniejsza wpływy rządu Indii z cła, które byłoby w przeciwnym razie należne. Ponadto zapewnia eksporterowi świadczenie równe kwocie redukcji ceł. Kwota subsydium stanowi różnicę między kwotą należności celnych faktycznie uiszczonych w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przez przedsiębiorstwo będące odbiorcą a kwotą, która zostałaby uiszczona według normalnej stawki celnej.

3.4.5. Szczególny charakter

- (97) Program EPCGS jest prawnie uwarunkowany wynikami wywozu, ponieważ takich zezwoleń nie można uzyskać bez zobowiązania się do wywozu. Program ten został zatem uznany za szczególny i stanowiący podstawę środków wyrównawczych w myśl art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.4.6. Wnioski dotyczące programu EPCGS

- (98) Programu EPCGS nie można zatem uznać za dopuszczalny system zwrotu opłat przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Dobra kapitałowe nie wchodzą w zakres takich dopuszczalnych systemów, jak określono w lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego, ponieważ nie są one wykorzystywane do produkcji wywożonych produktów.
- (99) Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących poszczególnych przedsiębiorstw, na podstawie których można by obliczyć kwotę subsydium przyznanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Chociaż nie było możliwości dokładnego ustalenia kwoty subsydiowania, na podstawie wniosku oraz przy braku w aktach jakichkolwiek informacji świadczących o tym, że jest inaczej, należy stwierdzić, że w ramach programu EPCGS przyznano świadczenie w rozumieniu art. 6 lit. a) rozporządzenia podstawowego. W związku z tym i zgodnie z ustaleniami poprzednich dochodzeń opisanych w motywie 91 Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydia nadal uznaje się za stanowiące podstawę środków wyrównawczych.

3.4.7. Otrzymałe uwagi

- (100) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że EPCGS umożliwia bezcłowy przywóz dóbr kapitałowych pozwalających zwiększyć konkurencyjność produkcji. Rząd Indii argumentował, że korzyści te nie stanowią podstawy środków wyrównawczych w ramach porozumienia SCM, i powołał się na załącznik I lit. h), i) oraz załącznik II, które zezwalają na zwolnienia z cła/umorzenie ceł w odniesieniu do materiałów wykorzystywanych w wywozie. Jedynie nadmierne zwolnienia (przekraczające kwoty ceł zapłaconych od wykorzystanych materiałów) stanowiłyby subsydia. Rząd Indii odrzucił wniosek Komisji jako niezgodny z prawem WTO i niepoparty dowodami.

- (101) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących programu, które podważyłyby wnioski Komisji. Ustalenia Komisji są zgodne z faktycznymi wnioskami wyciągniętymi również w poprzednich dochodzeniach, o których mowa w motywie 91. W związku z tym argumenty rządu Indii dotyczące EPCGS zostały odrzucone.

3.5. Program stanu Gudżarat dotyczący zwolnień z podatków od energii elektrycznej (GEDES)

- (102) Program GEDES opracowano na podstawie sekcji 3 pkt 2 ppkt (vii) i (viii) ustawy o energii elektrycznej stanu Gudżarat z 1958 r.⁽⁴¹⁾ („ustawa o energii elektrycznej”), ostatnio zmienionej w marcu 2020 r.⁽⁴²⁾ (publikacja w Dzienniku Rządowym Stanu Gudżarat).
- (103) Rząd stanu Gudżarat stosuje program zwolnień z podatków od energii elektrycznej, zarządzany na podstawie ustawy o energii elektrycznej stanu Gudżarat z 1958 r. W ramach programu zwalnia się niektóre kwalifikujące się przedsiębiorstwa, które zakładają dodatkowy zakład produkcyjny w stanie Gudżarat, z obowiązku uiszczania podatków od energii elektrycznej przez określony czas.
- (104) W rozporządzeniu w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia Komisja ustaliła, że jedno z przedsiębiorstw skorzystało z tego programu w ODP. Ponadto wnioskodawca przypomniał, że jeden z indyjskich producentów PET, Senpet Polymers LLP, ma siedzibę w stanie Gudżarat, w związku z czym prawdopodobnie skorzystał z tego programu subsydiowania.
- (105) Z uwagi na brak współpracy ze strony jakiegokolwiek producenta mającego siedzibę w stanie Gudżarat oraz jakichkolwiek innych dowodów przedstawionych przez rząd Indii, Komisja stwierdziła, że przedmiotowe subsydia nadal stanowi podstawę środków wyrównawczych ze względu na niezakwestionowane ustalenia pierwotnego dochodzenia i brak jakichkolwiek dowodów wskazujących na zmianę sytuacji.

3.5.1. Otrzymane uwagi

- (106) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że program GEDES jest nieposiadającym szczególnego charakteru programem rozwoju przemysłowego mającym na celu szeroko pojęty wzrost gospodarczy, a nie subsydia eksportowym. Służy on wspieraniu rozwoju przemysłowego w ujęciu ogólnym, a nie zachęcanie do wywozu. Rząd Indii argumentował, że Komisja uznała wcześniej korzyść w ramach GEDES za nieistotną, co dodatkowo podważa jej znaczenie. W opinii rządu Indii opieranie się na tym programie w celu uzasadnienia podtrzymania celów wyrównawczych jest prawnie i faktycznie bezpodstawne.
- (107) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących programu, które podważyłyby wnioski Komisji. Faktyczne wnioski dotyczące GEDES, które początkowo zostały wyciągnięte w pierwotnym dochodzeniu, zostały podtrzymane wobec braku dowodów wskazujących na zmianę okoliczności. W związku z tym argumenty rządu Indii dotyczące GEDES zostały odrzucone.

3.6. Dodatkowe domniemane programy wskazane we wniosku o dokonanie przeglądu

- (108) Program RoDTEP wprowadzono w miejsce programu „Merchandise Export from India” (MEIS), który wygasł z dniem 1 stycznia 2021 r., ale był objęty pierwotnym dochodzeniem i potwierdzony w toku ostatniego przeglądu wygaśnięcia⁽⁴³⁾.
- (109) Program RoDTEP jest oparty na Ustawie o handlu zagranicznym (rozwój i regulacja) z 1992 r. (nr 22 z 1992 r.), która weszła w życie w dniu 7 sierpnia 1992 r. („Ustawa o handlu zagranicznym”). W Ustawie o handlu zagranicznym upoważnia się rząd Indii do publikowania zawiadomień dotyczących polityki eksportowej i importowej. Ich streszczenia publikowane są w dokumentach „Polityka handlu zagranicznego”, które Ministerstwo Handlu wydaje co pięć lat i regularnie aktualizuje⁽⁴⁴⁾.

⁽⁴¹⁾ <https://www.indiacode.nic.in/bitstream/123456789/4362/1/gujaratelectricitydutyact.pdf>.

⁽⁴²⁾ Pismo rządu Indii t25.001630 z dnia 31 stycznia 2025 r.

⁽⁴³⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2019/1286, motywy 104–105.

⁽⁴⁴⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-policy>.

- (110) Dokument „Polityka handlu zagranicznego” odnoszący się do okresu objętego dochodzeniem przeglądowym to „Foreign Trade Policy FTP 2023”. Wszedł on w życie w dniu 1 kwietnia 2023 r. Rząd Indii przedstawił ponadto procedury regulujące FTP w dokumencie „Handbook of Procedures, 2023” ⁽⁴⁵⁾ [Podręcznik procedur, 2023] („HOP 2023”). Ostatni wymieniony dokument wszedł w życie w dniu 1 kwietnia 2023 r. Program RoDTEP opiera się na FTP 2023 oraz HOP 2023.

3.7. Program „Remission of Duties and Taxes on Exported Goods Scheme” („RoDTEP”)

- (111) Jeden współpracujący producent eksportujący potwierdził uzyskanie koncesji w ramach programu RoDTEP w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ponieważ jednak w przedmiotowym okresie objętym dochodzeniem przeglądowym nie dokonywał on wywozu do Unii, świadczenie nie zostało określone ilościowo.
- (112) Program ten został już objęty środkami wyrównawczymi w motywach 118–132 rozporządzenia w sprawie systemów elektrod grafitowych ⁽⁴⁶⁾.

3.7.1. Podstawa prawna

- (113) Szczegółowy opis programu RoDTEP znajduje się w rozdziale 4 FTP 2023 oraz HOP 2023. Można go również znaleźć w zawiadomieniu nr 19/2015-20 z dnia 17 sierpnia 2021 r. ⁽⁴⁷⁾ wprowadzającym program RoDTEP do FTP 2015–2020, który obowiązywał do czasu wejścia w życie FTP 2023 ⁽⁴⁸⁾.

3.7.2. Kwalifikowalność

- (114) Do korzystania z tego programu kwalifikuje się każdy producent eksportujący lub każdy eksportujący podmiot handlowy.

3.7.3. Zastosowanie w praktyce

- (115) Kwalifikujące się przedsiębiorstwa mogą korzystać z programu RoDTEP w ramach wywozu produktów, które nie są wyłączone na podstawie wykazu zawartego w pkt 4.55 FTP 2023 jako „niekwalifikujące się dostawy/pozycje/kategorie w ramach programu”. Zgodnie z tym wykazem PET nie były wyłączone jako niekwalifikujące się.
- (116) Jak wskazano w sekcji 4.54 FOP 2023, celem programu jest zwrot wszelkich niezwróconych jeszcze ceł, podatków lub opłat, w tym kumulatywnych podatków pośrednich pobieranych w pierwszej fazie obrotu od towarów i usług wykorzystanych do produkcji wywożonego produktu.
- (117) W ramach programu udzielono rabatu w wysokości zgłoszonego odsetka wartości FOB, przy czym obowiązuje limit wartości FOB na jednostkę wywożonego produktu. Stawkę RoDTEP dla PET ustalono na poziomie 1,4 % wartości wywozu ⁽⁴⁹⁾ oraz obniżono do 1,3 % od dnia 1 października 2023 r.
- (118) Program jest realizowany poprzez wydawanie kwoty rabatu w formie zbywalnego kredytu celnego/skryptu elektronicznego (e-skrypt), który jest utrzymywany w elektronicznym rejestrze przez Centralny Zarząd ds. Podatków Pośrednich i Ceł (CBIC).
- (119) Skrypty elektroniczne mogą być wykorzystywane do uiszczania należności celnych z tytułu przywozu materiałów do produkcji lub towarów, w tym dóbr kapitałowych, na podstawie pierwszego załącznika do ustawy o taryfie celnej z 1975 r., czyli podstawowego cła.

⁽⁴⁵⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/?opt=ft-procedures>.

⁽⁴⁶⁾ Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2023/1103.

⁽⁴⁷⁾ <https://content.dgft.gov.in/Website/dgftprod/ee052ba4-d026-4e3b-a100-20fdd0daeba2/Notification%20No.%2019%20English.pdf> lub pismo rządu Indii t24.007820 z dnia 14 września 2024 r.

⁽⁴⁸⁾ <https://www.dgft.gov.in/CP/>.

⁽⁴⁹⁾ Zawiadomienie nr 55 ze skutkiem od dnia 15 lutego 2023 r., pismo rządu Indii t24.007820 z dnia 14 września 2024 r.

- (120) W obwieszczeniu publicznym⁽⁵⁰⁾, mającym zastosowanie do dokumentacji za lata 2023–2024, określono procedurę i format prowadzenia przez eksporterów dokumentacji na potrzeby uzasadnienia wniosków, np. dotyczących wywożonego PET i wykorzystanych materiałów do produkcji (dodatek 4RR – format przekazywania danych w ramach rocznej deklaracji RoDTEP). Zgodnie z obwieszczeniem wymogi będą miały zastosowanie po marcu 2025 r. Jeżeli chodzi o dodatek 4RR, Komisja stwierdziła, że wymagany format zgłaszania zużycia i wykorzystania niezwróconych ceł, podatków lub opłat nie ma na celu weryfikacji fizycznego zawarcia takich materiałów w wywożonych produktach. W związku z tym w oparciu o dostarczone dowody należy stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji wykorzystano do produkcji wywożonego produktu, a tym samym zapewnienia, aby kwota umorzonych ceł lub podatków nie przekraczała kwoty naliczonych należności.

3.7.4. Wkład finansowy i korzyść

- (121) Jak wspomniano w motywie 111, Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydium uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przegląd wygaśnięcia nie wymaga jednak ilościowego określenia dokładnej kwoty otrzymanych subsydiów. Na podstawie dostępnych dowodów Komisja była w stanie stwierdzić, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nadal zapewniał subsydia w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia podstawowego. Kredyt celny w ramach programu RoDTEP stanowi wkład finansowy rządu Indii, gdyż ostatecznie jest on wykorzystywany jako kompensowanie należności celnych przywozowych płaconych od dóbr kapitałowych, tym samym zmniejszając dochody rządu Indii z cła, które w przeciwnym przypadku byłoby należne. Ponadto kredyt celny w ramach programu RoDTEP przyznaje świadczenie na rzecz eksportera, który nie jest zobowiązany do płacenia tych należności celnych przywozowych. Kwota subsydium jest kwotą cła, które w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym musiałyby zapłacić według standardowej obowiązującej stawki celnej przedsiębiorstwo będące odbiorcą.

3.7.5. Szczególny charakter

- (122) Świadczenia w ramach programu RoDTEP są prawnie uwarunkowane wynikami wywozu i tym samym uważa się je za szczególne i stanowiące podstawę środków wyrównawczych zgodnie z art. 4 ust. 4 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia podstawowego.

3.7.6. Wniosek dotyczący RoDTEP

- (123) Programu tego nie można uznać za dopuszczalny system zwrotu opłat przywozowych ani za system zwrotu ceł za składniki zastępcze w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego. Nie odpowiada on rygorystycznym zasadom określonym w lit. h) i i) załącznika I, w załączniku II (definicja i zasady zwrotu ceł) oraz załączniku III (definicja i zasady zwrotu ceł za składniki zastępcze) do rozporządzenia podstawowego. Eksporter nie jest zobowiązany do rzeczywistego wykorzystania towarów przywozonych na zasadach bezcłowych do procesu produkcji, a kwota przyznanej korzyści nie jest obliczana w powiązaniu z rzeczywiście wykorzystaną ilością takich materiałów. Jak wskazano w motywie 120 powyżej, w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym ani po upływie tego okresu nie istniał żaden system ani żadna procedura służące potwierdzeniu, które materiały są zużywane w procesie produkcji wywożonego produktu lub czy miała miejsce nadmierna płatność należności celnych przywozowych lub innych podatków pośrednich w rozumieniu, odpowiednio, lit. i) oraz h) załącznika I oraz załączników II i III do rozporządzenia podstawowego. Ponadto wydaje się, że rząd Indii nie przeprowadził dalszej oceny w oparciu o rzeczywiste nakłady i transakcje w celu stwierdzenia, czy miały miejsce nadpłaty.
- (124) Mimo że ze względu na brak wywozu do Unii nie było możliwości ustalenia kwoty subsydiowania w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, na podstawie ustaleń, o których mowa w motywach 115–123, oraz przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań można było stwierdzić, że indyjscy producenci PET nadal byli subsydiowani. W związku z tym i zgodnie z ustaleniami poprzedniego dochodzenia opisanymi w motywie 112 Komisja stwierdziła, że program „Remission of Duties and Taxes on Exported Goods” jest subsydem stanowiącym podstawę środków wyrównawczych, które nadal istniało w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

⁽⁵⁰⁾ Obwieszczenie publiczne 27/2024-25 z dnia 23 października 2024 r. mające zastosowanie do dokumentacji za lata 2023–2024.

3.7.7. Otrzymaane uwagi

- (125) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii powtórzył, że RoDTEP jest nieposiadającym szczególnego charakteru przejrzystym programem, który cechuje neutralność podatkowa, a nie subsydlum eksportowym, i w którym to programie zwroty podatków pośrednich nałożonych na wszystkich eksporterów są dokonywane za pośrednictwem systemu e-script. Rząd Indii twierdził, że program jest zgodny z prawem WTO (art. 1 ust. 1 lit. a) pkt (ii) porozumienia SCM), gdyż takie programy zwrotu podatku nie są subsydiami. Rząd Indii podkreślił, że RoDTEP nie przynosi korzyści finansowej netto, a jedynie pozwala odzyskać zapłacone podatki, zapewniając konkurencyjność. W trakcie procesu weryfikacji rząd Indii przedstawił przykład audytu potwierdzający, że wartość wniosku o zwrot w ramach RoDTEP nie przekraczała faktycznie zapłaconej kwoty podatków. Zdaniem rządu Indii wniosek Komisji jest zatem nieprawidłowy z prawnego punktu widzenia, gdyż nie uwzględniono w nim zgodności programu RoDTEP z dopuszczalnymi praktykami na podstawie porozumienia SCM.
- (126) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących programu, które podważałyby wnioski Komisji. Ustalenia Komisji są zgodne z faktycznymi wnioskami wyciągniętymi również w poprzednich dochodzeniach, o których mowa w motywie 112. Komisja zauważyła już w motywie 120, że w oparciu o dostarczone dowody należy stwierdzić, iż w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym rząd Indii nie zastosował skutecznie systemu weryfikacji ani procedury w celu sprawdzenia, czy i w jakim zakresie materiały do produkcji wykorzystano do produkcji wywożonego produktu, a tym samym zapewnienia, aby kwota umorzonych cel lub podatków nie przekraczała kwoty naliczonych należności. W związku z tym argumenty rządu Indii dotyczące RoDTEP zostały odrzucone.

3.8. Program „Duty Free Import Authorization Scheme” („DFIA”)

3.8.1. Podstawa prawna

- (127) Szczegółowy opis programu został zawarty w pkt 4.24–4.29 FTP 2023 i w rozdziałach 4.52–4.56 HOP 2023.

3.8.2. Kwalifikowalność

- (128) Kryteria kwalifikowalności do tego programu są następujące:

- zezwolenie na bezcłowy przywóz wydaje się po dokonaniu wywozu w odniesieniu do produktów, w przypadku których zgłoszono standardowe normy nakładów i wyników,
- wnioskodawca musi być eksportującym podmiotem handlowym, który w dokumentach wywozowych podaje nazwę i adres producenta pomocniczego,
- wniosek należy przedłożyć właściwemu organowi regionalnemu przed dokonaniem wywozu,
- materiały do produkcji, w odniesieniu do których wnioskuje się o zezwolenie na bezcłowy przywóz, nie powinny podlegać warunkom poprzedzającym przywóz, warunkowi „rzeczywistego użytkownika” zgodnie z normą SION ani warunkom poprzedzającym przywóz zgodnie z dodatkiem 4J.

- (129) W przypadku wywozu, który jest objęty programem AAS, przedsiębiorstwo nie może jednocześnie ubiegać się o świadczenia w ramach DFIA.

- (130) W ramach bieżącego przeglądu Komisja zbadała, czy rząd Indii wprowadził i stosował skuteczny system lub procedurę weryfikacji w celu potwierdzenia, które materiały zostały zużyte do produkcji wywożonego produktu i w jakiej ilości.

- (131) Jak wyjaśnił rząd Indii, proces weryfikacji był podobny do procesu zastosowanego w przypadku programu „Advance Authorisation”; nie był jednak w stanie przedstawić sprawozdania z weryfikacji dotyczącego fizycznej weryfikacji zużycia środków produkcji w ramach programu DFIA. Ze względu na brak dowodów Komisja stwierdziła, że rząd Indii nie dysponuje wiarygodnym systemem weryfikacji, umożliwiającym potwierdzenie, czy i w jakim zakresie przywożone materiały wykorzystywano w produkcji wywożonego PET.

3.8.3. Wkład finansowy i korzyść

- (132) Wobec braku współpracy ze strony indyjskich producentów Komisja nie posiadała żadnych informacji dotyczących konkretnych przedsiębiorstw, na podstawie których mogła obliczyć kwotę subsydlum uzyskanego w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Przegląd wygaśnięcia nie wymaga jednak ilościowego określenia dokładnej kwoty otrzymanych subsydiów. Z dostępnych dowodów wynika, że zwolnienie z należności celnych przywozowych w ramach tego programu stanowi subsydlum w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 rozporządzenia

podstawowego dla producentów eksportujących o wartości równej kwocie należnego dochodu utraconego przez władze publiczne, a zatem równej kwocie niepobranego cła: 100 % podstawowego cła od materiałów do produkcji nieuiszczonego przez eksportera. Stanowi ono finansowy wkład rządu Indii, ponieważ zmniejsza jego wpływy z cła, które w przeciwnym wypadku byłyby należne, i przyznaje korzyści eksporterom objętym dochodzeniem, poprawiając ich płynność finansową. Kwota subsydium jest kwotą cła, które w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym musiałoby zapłacić według standardowej obowiązującej stawki celnej przedsiębiorstwo będące odbiorcą.

3.8.4. *Szczególny charakter*

- (133) Subsydium uznaje się za szczególne zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ono uwarunkowane wynikami wywozu (lit. i) załącznika I do rozporządzenia podstawowego).

3.8.5. *Wnioski dotyczące programu DFIA*

- (134) Program DFIA stanowi wkład finansowy rządu, mianowicie poprzez utracone lub niepobrane należne dochody sektora instytucji rządowych i samorządowych (art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) rozporządzenia podstawowego). W wyniku istnienia subsydium producentom eksportującym zostaje przyznane świadczenie w rozumieniu art. 3 pkt 1 lit. a) ppkt (ii) i art. 3 pkt 2 antysubsydyjnego rozporządzenia podstawowego o wartości równej kwocie należnego dochodu utraconego przez władze publiczne, a zatem równej kwocie niepobranego cła: 100 % podstawowego cła od materiałów do produkcji nieuiszczonego przez eksportera. Subsydium uznaje się za szczególne zgodnie z art. 4 ust. 4 lit. a) rozporządzenia podstawowego, ponieważ jest ono uwarunkowane wynikami wywozu.
- (135) Mimo że ze względu na brak wywozu do Unii nie było możliwości ustalenia kwoty subsydiowania w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, na podstawie ustaleń, o których mowa w motywach 128–133, oraz przy braku jakichkolwiek przeciwwskazań można było stwierdzić, że indyjscy producenci PET nadal byli subsydiowani. W związku z powyższym Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym program „Duty Free Import Authorization Scheme” jest subsydium stanowiącym podstawę środków wyrównawczych.

3.8.6. *Otrzymane uwagi*

- (136) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że program DFIA ogranicza się jedynie do zwrotu zapłaconych podatków i nie przynosi żadnych korzyści netto, a twierdzenie Komisji dotyczące szczególnego charakteru jest nieuzasadnione ze względu na brak dowodów (np. brak wywozu z Indii w ramach programu). Rząd Indii argumentował, że wniosek Komisji jest nieprawidłowy pod względem prawnym, gdyż nie uwzględniono w nim dopuszczalnego charakteru takich mechanizmów zwrotu podatku na podstawie porozumienia SCM.
- (137) Komisja zauważyła, że rząd Indii nie przedstawił nowych dowodów dotyczących programu, które podważałyby wnioski Komisji. W związku z tym argumenty rządu Indii dotyczące DFIA zostały odrzucone.

3.9. Program „Interest Equalisation” („IES”)

- (138) Bank Rezerw Indii („RBI”) ogłosił w okólniku głównym DBR.Dir.BC.No.62/04.02.001/2015-16 z dnia 4 grudnia 2015 r. wprowadzenie programu „Interest Equalisation Scheme on Pre and Post Shipment Rupee Export Credit” ⁽⁵¹⁾. Pierwotnie program IES miał wygasnąć we wrześniu 2021 r. Był on kilkakrotnie przedłużany, przy czym ostatni raz został przedłużony na mocy obwieszczenia dotyczącego handlu nr 18/2024–2025 ⁽⁵²⁾ do końca 2024 r., po czym wygasł. Komisja nie zajmuje stanowiska co do tego, czy należy zastosować środki wyrównawcze w związku z przedmiotowym programem, którego nie objęto dalszym dochodzeniem do celów obecnego przeglądu.

3.10. Wniosek dotyczący kontynuacji subsydiowania

- (139) W świetle powyższego Komisja stwierdziła, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym producenci PET w Indiach nadal korzystali z subsydiów stanowiących podstawę środków wyrównawczych w ramach co najmniej pięciu programów. Dochodzenie nie ujawniło żadnych przesłanek świadczących o tym, że poziom subsydiowania uległ znacznemu obniżeniu w porównaniu z dochodzeniem przeprowadzonym w ramach ostatniego przeglądu wygaśnięcia. Dowody zawarte we wniosku o dokonanie przeglądu i dostarczone przez współpracującego producenta indyjskiego potwierdziły raczej, że nadal będą istnieć korzyści wynikające z tych subsydiów.

3.11. Wnioski dotyczące prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania

- (140) Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego zbadano, czy wygaśnięcie obowiązujących środków prowadziłyby do kontynuacji subsydiowania.
- (141) Jak przedstawiono w motywach 46–135, ustalono, że w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym indyjscy eksporterzy produktu objętego przeglądem nadal korzystali z subsydium stanowiącego podstawę środków wyrównawczych, przyznanego przez władze Indii oraz że nic nie wskazywało na to, aby świadczenia miałyby zostać wycofane w dającej się przewidzieć przyszłości. Ponadto eksporterzy mogą korzystać z więcej niż jednego subsydium.
- (142) Co więcej, z analizy wielkości produkcji i wolnych mocy produkcyjnych w Indiach, wielkości wywozu i cen eksportowych stosowanych w wywozie z Indii na rynki innych państw trzecich, środków obowiązujących w innych państwach trzecich oraz atrakcyjności rynku unijnego (zob. w motywach 191–200) wynika również, że w przypadku wygaśnięcia obecnych środków doszłoby prawdopodobnie do znacznego zwiększenia obecności wywozu towarów po cenach subsydiowanych na rynku unijnym.
- (143) W związku z powyższym, zgodnie z art. 18 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, Komisja stwierdziła, że istnieje prawdopodobieństwo kontynuacji subsydiowania w przypadku dopuszczenia do wygaśnięcia obowiązujących środków.

4. PRAWDOPODOBIENSTWO KONTYNUACJI LUB PONOWNEGO WYSTĄPIENIA SZKODY

4.1. Definicja przemysłu Unii i produkcji unijnej

- (144) W okresie objętym dochodzeniem przeglądownym produkt podobny wytwarzany był przez czterdziestu jeden producentów unijnych. Ci producenci unijni reprezentują „przemysł Unii” w rozumieniu art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 6 rozporządzenia podstawowego. Spośród tych producentów dziesięć przedsiębiorstw reprezentuje wnioskodawcę. Jak opisano w motywie 24, do próby wybrano dwóch producentów unijnych, przy czym próba ta reprezentuje ponad 30 % szacowanej całkowitej wielkości produkcji i sprzedaży produktu podobnego w Unii.

⁽⁵¹⁾ <https://www.rbi.org.in/Scripts/NotificationUser.aspx?Id=10159&Mode=0> (ostatni dostęp 19 listopada 2024 r.) lub pismo rządu Indii t24.010097 z dnia 14 listopada 2024 r.

⁽⁵²⁾ Pismo rządu Indii t25.001630 z dnia 31 stycznia 2025 r.

4.2. Konsumpcja w Unii

(145) Komisja określiła konsumpcję w Unii, sumując:

- (i) sprzedaż producentów unijnych objętych próbą, uzyskaną po weryfikacji odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu;
- (ii) sprzedaż nieobjętych próbą producentów współpracujących i innych producentów unijnych, uzyskaną od wnioskodawcy na podstawie danych otrzymanych od ekspertów branżowych Wood Mackenzie,
- (iii) przywóz z państwa, którego dotyczy przegląd, oraz z wszystkich innych państw trzecich na podstawie danych Eurostatu.

(146) Na tej podstawie sporządzono następujące zestawienie obrazujące konsumpcję w Unii:

Tabela 1

Konsumpcja w Unii

	2020	2021	2022	2023	ODP
Konsumpcja w Unii (w tonach)	4 346 218	4 070 258	4 360 918	3 975 162	3 846 943
Indeks (2020 = 100)	100	94	100	91	89

Źródło: Odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą, wniosek o dokonanie przeglądu, Eurostat.

(147) Na tej podstawie w okresie badanym konsumpcja w Unii zmniejszyła się o 11 %.

(148) Komisja ustaliła również, że około 2–3 % całkowitej produkcji producentów unijnych (nieodzwierciedlone w konsumpcji w Unii i innych wskaźnikach ekonomicznych określonych w niniejszym rozporządzeniu) było przeznaczone na użytek własny w okresie badanym.

4.3. Przywóz z Indii

4.3.1. Wielkość i udział w rynku

(149) Wielkość przywozu z Indii ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu, jak również dane zarejestrowane w bazie danych utworzonej na podstawie art. 14 ust. 6⁽³³⁾. Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 145.

Tabela 2

Wielkość przywozu i udział w rynku (*)

		2020	2021	2022	2023	ODP
Indie	Wielkość przywozu (w tonach)	[122 000–126 000]	[90 000–95 000]	[95 000–100 000]	[1 500–2 500]	[1 500–2 500]
	Indeks (2020 = 100)	100	74	78	2	2
	Udział w rynku (%)	2,87	2,27	2,24	0,06	0,05

Źródło: Eurostat, baza danych utworzona na podstawie art. 14 ust. 6.

(*) *Z wyłączeniem przywozu PET od przedsiębiorstwa Futura Polyesters Ltd, nieobjętego środkami wyrównawczymi.

⁽³³⁾ Miesięczne statystyki dotyczące przywozu opierające się na rzeczywistych danych przekazywanych przez organy celne w państwach członkowskich zgodnie z art. 14 ust. 6 rozporządzenia podstawowego.

- (150) Zawieszenie ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP) w Indiach w odniesieniu do PET od 2023 r. w połączeniu z odnowieniem ceł wyrównawczych zasadniczo wstrzymało napływ przywozu z Indii. Dokładniej rzecz ujmując, przywóz z Indii zmniejszył się w okresie badanym z ponad [122 000–126 000] ton na początku okresu badanego do zaledwie [1 500–2 500] ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co stanowi mniej niż 0,1 % udziału w rynku Unii. Ocena wielkości przywozu z Indii nie obejmuje przywozu przedsiębiorstwa Futura Polyesters Ltd (nieobjętego środkami), który w szczególności w 2023 r. i w ODP był w każdym razie nieznaczny.

4.3.2. Ceny importowe z państwa, którego dotyczy postępowanie

- (151) Bardzo niewielka sprzedaż produktu objętego przeglądem z Indii do Unii w ODP nie mogła stanowić wiarygodnej podstawy do sformułowania merytorycznych wniosków.

4.3.3. Przywóz z innych państw trzecich

- (152) Wielkość przywozu i średnią cenę importową dla wszystkich innych państw trzecich ustalono w oparciu o statystyki Eurostatu. Komisja ustaliła udział przywozu w rynku na podstawie konsumpcji w Unii określonej w motywie 146.

Tabela 3

Wielkość przywozu i udział w rynku – wszystkie inne państwa trzecie

		2020	2021	2022	2023	ODP
Wszystkie pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu (w tonach)	807 660	659 672	1 027 563	1 255 423	1 156 366
	Indeks	100	82	127	155	143
	Udział w rynku (%)	19	16	24	32	30
	Średnia cena (w EUR/t)	772	944	1 406	1 080	1 023
	Indeks	100	122	182	140	132
Wietnam	Wielkość przywozu (w tonach)	92 359	91 709	156 729	278 180	359 575
	Udział w rynku (%)	2	2	4	7	9
	Indeks	100	99	170	301	389
	Średnia cena (w EUR/t)	732	940	1 426	1 022	986
	Indeks	100	128	195	140	135
Turcja	Wielkość przywozu (w tonach)	124 883	160 162	173 613	214 650	257 022
	Indeks	100	128	139	172	206
	Udział w rynku (%)	3	4	4	5	7
	Średnia cena (w EUR/t)	787	940	1 441	1 111	1 055
	Indeks	100	119	183	141	134

		2020	2021	2022	2023	ODP
Egipt	Wielkość przywozu (w tonach)	81 942	70 786	172 913	207 161	204 264
	Indeks	100	86	211	253	249
	Udział w rynku (%)	2	2	4	5	5
	Średnia cena (w EUR/t)	794	1 020	1 474	1 052	1 013
	Indeks	100	128	185	132	128
Pozostałe państwa trzecie	Wielkość przywozu (w tonach)	508 476	337 016	524 307	555 433	335 505
	Udział w rynku (%)	12	8	12	14	9
	Średnia cena (w EUR/t)	772	931	1 365	1 109	1 044

(153) Między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym wielkość przywozu z wszystkich innych państw trzecich zwiększyła się o 11 % – z 807 660 ton w 2020 r. do 1 156 366 ton w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W okresie badanym udział w rynku przywozu z wszystkich innych państw trzecich utrzymał się w przedziale 16 %–32 %. Średnia cena przywozu z wszystkich innych państw trzecich zwiększyła się w okresie badanym o 32 %.

(154) Większość przywozu pochodziła z Wietnamu (9,3 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym), Turcji (6,7 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym) oraz Egiptu (5,3 % udziału w rynku w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym). Wielkość przywozu od każdego z trzech importerów znacznie wzrosła w okresie badanym. Ich ceny wahały się wokół poziomu cen przemysłu Unii w okresie badanym.

(155) Ponadto między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądownym wielkości przywozu w przypadku pozostałych państw trzecich (innych niż Indie, Wietnam, Turcja i Egipt) znacznie spadły – o 34 %. Udział tych państw w rynku w okresie badanym zmniejszył się o 3 punkty procentowe, tj. z 11,7 % w 2020 r. do 8,7 % w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. Ceny importowe z tych państw były średnio wyższe niż ceny importowe z Indii w latach 2020–2022, kiedy to wielkość przywozu z Indii była nadal reprezentatywna.

4.4. Sytuacja gospodarcza przemysłu Unii

4.4.1. Uwagi ogólne

(156) Zgodnie z art. 8 ust. 4 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała wszystkie istotne czynniki ekonomiczne i wskaźniki mające wpływ na stan przemysłu unijnego w okresie badanym.

(157) Jak wspomniano w motywie 24, w celu ustalenia ewentualnej szkody poniesionej przez przemysł Unii dokonano kontroli wyrzykowej.

- (158) W celu określenia szkody Komisja wprowadziła rozróżnienie między makroekonomicznymi i mikroekonomicznymi wskaźnikami szkody. Komisja oceniła wskaźniki makroekonomiczne dotyczące całego przemysłu Unii na podstawie danych pozyskanych od wnioskodawcy, które porównała z informacjami dostarczonymi przez licznych producentów unijnych na etapie poprzedzającym wszczęcie dochodzenia i ze zweryfikowanymi odpowiedziami na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonymi przez producentów unijnych objętych próbą. Komisja oceniła wskaźniki mikroekonomiczne na podstawie danych przedstawionych w odpowiedziach na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielonych przez objętych próbą producentów unijnych, które to dane zostały zweryfikowane. Oba zestawy danych uznano za reprezentatywne dla sytuacji gospodarczej przemysłu Unii.
- (159) Do wskaźników makroekonomicznych zalicza się: produkcję, moce produkcyjne, wykorzystanie mocy produkcyjnych, wielkość sprzedaży, udział w rynku, wzrost, zatrudnienie, wydajność, wielkość stop subsydiowania oraz poprawę sytuacji po wcześniejszym subsydiowaniu.
- (160) Do wskaźników mikroekonomicznych zalicza się: średnie ceny jednostkowe, koszt jednostkowy, koszty pracy, stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego, rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału.

4.4.2. Wskaźniki makroekonomiczne

a) **Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych**

- (161) Całkowita produkcja unijna, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 4

Produkcja, moce produkcyjne i wykorzystanie mocy produkcyjnych producentów unijnych

	2020	2021	2022	2023	ODP
Wielkość produkcji (w tonach)	3 323 632	3 367 963	3 250 341	2 668 477	2 665 170
<i>Indeks (2020 = 100)</i>	100	101	98	80	80
Moce produkcyjne (w tonach)	3 879 892	3 956 555	4 043 716	4 079 010	4 039 787
<i>Indeks (2020 = 100)</i>	100	102	104	105	104
Wykorzystanie mocy produkcyjnych (%)	86	85	80	65	66

Źródło: Informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

- (162) Wielkość produkcji nieznacznie wzrosła w latach 2020–2021, a następnie spadła poniżej poziomów z 2020 r. w 2022 r. i jeszcze bardziej (o 20 % w porównaniu z 2020 r.) w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.
- (163) Moce produkcyjne utrzymywały się w całym okresie badanym na stosunkowo stabilnym poziomie i ogólnie wzrosły o 4 %.

(164) Ponieważ w okresie badanym wielkość produkcji zmniejszyła się, podczas gdy moce produkcyjne nieznacznie wzrosły, wykorzystanie mocy produkcyjnych spadło w tym okresie o 20 punktów procentowych.

b) **Wielkość sprzedaży i udział w rynku**

(165) Wielkość sprzedaży i udział w rynku przemysłu Unii kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 5

Wielkość sprzedaży i udział w rynku producentów unijnych

	2020	2021	2022	2023	ODP
Wielkość sprzedaży w Unii (w tonach)	3 411 954	3 289 452	3 211 733	2 716 543	2 687 928
Indeks (2020 = 100)	100	96	94	80	79
Udział w rynku (%)	78,5 %	80,8 %	73,6 %	68,3 %	69,9 %

Źródło: Informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(166) W okresie badanym całkowita sprzedaż przemysłu Unii na rynku unijnym stale spadała, zmniejszając się między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym o 21 %. Ogólnie rzecz biorąc, spadek sprzedaży w Unii był zgodny ze spadkiem konsumpcji w Unii, chociaż w tym samym okresie sprzedaż w Unii zmniejszyła się w większym stopniu niż konsumpcja (-11 %). Udział produkcji przemysłu Unii w okresie badanym spadł odpowiednio o 8,6 punktu procentowego.

c) **Wzrost**

(167) Między 2020 r. a okresem objętym dochodzeniem przeglądowym konsumpcja w Unii spadła o 11 %. Wielkość sprzedaży przemysłu Unii zmalała o 21 %, co przełożyło się na spadek udziału w rynku o 8,6 punktu procentowego.

d) **Zatrudnienie i wydajność**

(168) Zatrudnienie i wydajność kształtowały się w okresie badanym w następujący sposób:

Tabela 6

Zatrudnienie i wydajność producentów unijnych

	2020	2021	2022	2023	ODP
Liczba pracowników	1 629	1 683	1 767	1 766	1 787
Indeks (2020 = 100)	100	103	109	108	110
Wydajność (w tonach na pracownika)	2 040	2 001	1 839	1 511	1 492
Indeks (2020 = 100)	100	98	90	74	73

Źródło: Informacje przedstawione przez wnioskodawcę, zweryfikowane odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu udzielone przez producentów unijnych objętych próbą.

(169) W okresie badanym zatrudnienie w przemyśle Unii wzrosło o 10 %.

(170) Ze względu na spadek produkcji (o 20 %), któremu towarzyszył wzrost zatrudnienia, wydajność w tym samym okresie spadła o 27 %.

e) **Wielkość marginesu subsydiowania oraz poprawa sytuacji po subsydiowaniu w przeszłości**

(171) Jak stwierdzono w motywie 151, indyjskiej sprzedaży eksportowej do Unii nie uznano za reprezentatywną dla ceny i ilości.

(172) Uwolniony od presji przywozu towarów po cenach subsydiowanych z Indii przemysł Unii zdołał sprostać wyzwaniom związanym ze spadkiem popytu i wysokimi kosztami produkcji. Jest on jednak nadal podatny na zagrożenia, o czym świadczy bardzo niski poziom zysku i niski poziom popytu w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.4.3. Wskaźniki mikroekonomiczne ⁽⁵⁴⁾

a) **Ceny i czynniki wpływające na ceny**

(173) Średnie ceny sprzedaży stosowane przez przemysł Unii wobec klientów niepowiązanych w Unii kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 7

Średnie ceny sprzedaży w Unii i koszt jednostkowy

	2020	2021	2022	2023	ODP
Średnia jednostkowa cena sprzedaży w Unii (w EUR/tonę)	[650–780]	[950–1 140]	[1 250–1 500]	[900–1 080]	[900–1 080]
Indeks (2020 = 100)	100	133	200	151	147
Jednostkowy koszt produkcji (EUR/t)	[700–840]	[850–1 020]	[1 250–1 500]	[1 050–1 250]	[1 000–1 200]
Indeks (2020 = 100)	100	128	187	159	151

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(174) W powyższej tabeli przedstawiono zmiany jednostkowych cen sprzedaży *ex-works* na rynku unijnym w porównaniu z odpowiadającymi im kosztami produkcji. Ogólnie rzecz biorąc, zmiany kosztów produkcji wykazywały tę samą tendencję co ceny sprzedaży.

(175) Średnia jednostkowa cena sprzedaży naliczana przez przemysł Unii klientom niepowiązanym w Unii w latach 2020–2022 wzrosła o 100 %, a następnie, pod koniec okresu objętego dochodzeniem przeglądowym zmalała, przy czym w okresie badanym ogólnie wzrosła o 47 %. Znaczny wzrost cen w 2022 r. był spowodowany głównie ograniczoną podażą PET i udanym przeniesieniem wzrostu cen surowców w tym roku.

(176) Średni koszt produkcji przemysłu Unii w okresie badanym wzrósł w podobnym stopniu co ceny sprzedaży (o 51 %). Głównym czynnikiem, który miał wpływ na wzrost jednostkowych kosztów produkcji, był wzrost cen surowców ⁽⁵⁵⁾ w okresie badanym.

⁽⁵⁴⁾ Biorąc pod uwagę fakt, że istnieje tylko dwóch objętych próbą producentów unijnych, odpowiednie dane w niniejszej sekcji przedstawiono w postaci przedziałów.

⁽⁵⁵⁾ Cenę PET warunkują w około 90 % ceny głównego surowca, tj. oczyszczonego kwasu tereftalowego (PTA), którego cena z kolei jest zależna od cen ropy naftowej. Z tego powodu ceny PET są bardzo zmienne.

b) **Koszty pracy**

(177) Średnie koszty pracy w okresie badanym kształtowały się następująco:

Tabela 8

Średnie koszty pracy na pracownika

	2020	2021	2022	2023	ODP
Średnie koszty pracy na pracownika (w EUR/ pracownika)	[25 000–30 000]	[25 000–30 000]	[30 000–36 000]	[30 000–36 000]	[35 000–42 000]
Indeks (2020 = 100)	100	104	118	126	135

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(178) Średnie koszty pracy w przeliczeniu na pracownika zwiększyły się w okresie badanym o 35 %.

c) **Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego**

(179) Poziom zapasów w okresie badanym kształtował się następująco:

Tabela 9

Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego

	2020	2021	2022	2023	ODP
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego (w tonach)	[30 000–36 000]	[35 000–42 000]	[70 000–84 000]	[35 000–42 000]	[20 000–24 000]
Indeks (2020 = 100)	100	136	231	132	68
Stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego jako odsetek produkcji	5–7	5–8	10–13	5–8	2–5

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

(180) Poziom zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w przypadku producentów unijnych objętych próbą zmalał w okresie badanym o 32 %. W okresie objętym dochodzeniem przeglądowym poziom zapasów stanowił około 3 % produkcji przemysłu Unii.

d) **Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje, zwrot z inwestycji i zdolność do pozyskania kapitału**

(181) Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji kształtowały się w okresie badanym następująco:

Tabela 10

Rentowność, przepływy środków pieniężnych, inwestycje i zwrot z inwestycji

	2020	2021	2022	2023	ODP
Rentowność sprzedaży klientom niepowiązanym w Unii (w % obrotu ze sprzedaży)	[1–4]	[3–6]	[3–7]	[0–3]	[1–3]
Indeks (2020 = 100)	100	249	165	21	125

	2020	2021	2022	2023	ODP
Przepływy środków pieniężnych (w EUR)	[42 000 000–50 000 000]	[48 000 000–58 000 000]	[55 000 000–65 000 000]	[58 000 000–70 000 000]	[48 000 000–60 000 000]
<i>Indeks (2020 = 100)</i>	100	115	131	141	116
Inwestycje (w EUR)	[4 300 000–5 200 000]	[4 700 000–5 700 000]	[10 000 000–13 000 000]	[8 000 000–11 000 000]	[8 000 000–11 000 000]
<i>Indeks (2020 = 100)</i>	100	108	253	206	187
Zwrot z inwestycji (%)	[5–20]	[25–40]	[45–60]	[- 10–0]	[5–20]
<i>Indeks (2020 = 100)</i>	100	275	393	- 28	73

Źródło: Zweryfikowane odpowiedzi objętych próbą producentów unijnych na pytania zawarte w kwestionariuszu.

- (182) Komisja określiła rentowność przemysłu Unii, wyrażając zysk netto przed opodatkowaniem ze sprzedaży produktu podobnego klientom niepowiązanym w Unii jako odsetek obrotów z tej sprzedaży. Rentowność przemysłu Unii w okresie badanym była dodatnia, chociaż po wzroście zysków w 2021 i 2022 r. spadła w 2023 r. do wartości bliskich progu rentowności (ze względu na negatywny wpływ przywozu towarów po cenach dumpingowych z Chińskiej Republiki Ludowej). W każdym razie rentowność w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym utrzymywała się znacznie poniżej zysku docelowego wynoszącego 7 % ustalonego podczas pierwotnego dochodzenia przeglądowego ⁽⁵⁶⁾.
- (183) Przepływy środków pieniężnych netto odzwierciedlają zdolność producenta unijnego do samofinansowania swojej działalności. Przepływy środków pieniężnych netto rosły od początku okresu badanego do 2023 r., a następnie zmniejszyły się w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym. Ogólnie w okresie badanym wykazują one wzrost o 16 %.
- (184) W okresie badanym roczny przepływ inwestycji w produkt objęty przeglądem dokonanych przez przemysł Unii zaczął wzrastać głównie w 2022 r., po zwiększeniu się poziomów rentowności w 2021 r. W drugiej połowie okresu badanego inwestycje osiągnęły wartość około 10–12 mln EUR, a dokonano ich w obszarze utrzymania, zwiększania mocy produkcyjnych, wydajności i zgodności zakładów produkcyjnych z wymogami środowiskowymi.
- (185) Zwrot z inwestycji to procentowy stosunek zysku do wartości księgowej netto inwestycji. Zwrot z inwestycji w przypadku produkcji i sprzedaży produktu podobnego wzrósł w latach 2020–2022, znacznie spadł w 2023 r. i w końcu osiągnął poziom [5 %–20 %] w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym.

4.4.4. Wnioski dotyczące sytuacji przemysłu Unii

- (186) Dochodzenie wykazało, że w okresie badanym sytuacja przemysłu na poziomie makro uległa nieznacznemu pogorszeniu, przy czym spadek produkcji i sprzedaży (odpowiednio -20 % i -21 %) był większy niż spadek konsumpcji (-11 %). Ponadto udział przemysłu Unii w rynku zmniejszył się o 9 punktów procentowych, utrzymując się jednak w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym na poziomie 70 % rynku unijnego.
- (187) Sytuacja przemysłu na poziomie mikro była raczej pozytywna, choć nadal nacechowana podatnością na zagrożenia. Przepływy środków pieniężnych i rentowność były w okresie badanym dodatnie (choć dalekie od zysku docelowego), natomiast stan zapasów na koniec okresu sprawozdawczego w tym samym okresie zmniejszył się (zarówno w ujęciu bezwzględnym, jak też jako odsetek produkcji). W każdym razie ze względu na wahania popytu nie można zagwarantować wzrostu produkcji i sprzedaży na rynku unijnym.

⁽⁵⁶⁾ Zysk docelowy wynoszący 7 % określono w pierwotnym dochodzeniu, zob. motyw 349 (Dz.U. L 199 z 5.8.2000, s. 44).

- (188) Biorąc pod uwagę powyższe zmiany, można stwierdzić, że chociaż przemysł Unii nie poniósł w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym istotnej szkody w rozumieniu art. 8 rozporządzenia podstawowego, znajduje się on w bardzo niepewnej sytuacji. Komisja przypomniła, że PET uznaje się za towar oraz że rynek jest bardzo wrażliwy na ceny. Dlatego przemysł Unii nie może podnieść cen, nie ryzykując przy tym utraty wielkości sprzedaży niezbędnej do utrzymania kosztów stałych na tonę na niskim i bardziej konkurencyjnym poziomie.
- (189) Z tego względu Komisja następnie zbadała prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody w przypadku uchylecia środków, spowodowanej pierwotnie przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii.

4.5. **Prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody**

4.5.1. *Uwaga wstępna*

- (190) W motywie 188 Komisja stwierdziła, że przemysł Unii nie poniósł istotnej szkody w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym. W związku z tym Komisja oceniła, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, czy istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody pierwotnie wyrządzonej przez przywóz towarów po cenach subsydiowanych z Indii w przypadku wygaśnięcia środków. W tym względzie Komisja zbadała: a) atrakcyjność rynku Unii, b) moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne w Indiach, c) prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indii przy braku środków wyrównawczych, d) istnienie środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w zakresie wywozu PET z Indii.

a) **Atrakcyjność rynku unijnego**

- (191) Zgodnie z ustaleniami z poprzedniego przeglądu wygaśnięcia (zob. motywy 177–178 rozporządzenia w sprawie ostatniego przeglądu wygaśnięcia) rynek unijny pozostaje atrakcyjny pod względem rozmiaru i cen (zob. motyw 195). Atrakcyjność rynku unijnego znajduje również potwierdzenie w stale wysokim przywozie PET z Indii w okresie badanym (do 2023 r., kiedy zawieszono GSP), pomimo obowiązywania środków wyrównawczych.

b) **Moce produkcyjne i wolne moce produkcyjne dostępne w Indiach**

- (192) W toku dochodzenia stwierdzono znaczny, wynoszący 17 % wzrost mocy produkcyjnych Indii w okresie badanym – na koniec 2023 r. wyniosły one około [2 000–2 700] tys. ton, podczas gdy popyt na PET w Indiach wynosił w tym samym roku zaledwie około [1 200–1 500] tys. ton⁽⁵⁷⁾. Oczekuje się, że przemysł Indii jeszcze bardziej zwiększy swoje moce produkcyjne – na lata 2024–2027 prognozuje się wzrost o 41 %⁽⁵⁸⁾. Ponieważ różnica między konsumpcją krajową a wielkością mocy produkcyjnych dostępnych do celów wywozowych wyniosła w 2023 r. około [800–1 200] tys. ton, taką nadwyżkę mocy produkcyjnych dostępnych do celów wywozowych należy uznać za znaczącą, ponieważ odpowiada ona około 25 % obecnej konsumpcji w Unii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym.

c) **Prawdopodobne poziomy cen przywozu z Indii przy braku środków wyrównawczych**

- (193) Biorąc pod uwagę nieznaczny przywóz z Indii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, prawdopodobną cenę eksportową ustalono na podstawie wywozu PET z Indii na trzy największe rynki eksportowe w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym (Zjednoczone Emiraty Arabskie, Izrael i Japonia)⁽⁵⁹⁾.
- (194) Następnie porównano ceny produktu podobnego wytwarzanego i sprzedawanego przez przemysł Unii ze średnimi ważonymi cenami PET produkowanego w Indiach i sprzedawanego do Zjednoczonych Emiratów Arabskich, Izraela i Japonii w okresie objętym dochodzeniem przeglądownym, dostosowanymi do hipotetycznego poziomu kosztu, ubezpieczenia i frachtu na granicy Unii (bez uwzględnienia ceł).

⁽⁵⁷⁾ Źródło: Wood Mackenzie Ltd.

⁽⁵⁸⁾ Źródło: Wood Mackenzie Ltd.

⁽⁵⁹⁾ Źródło: <https://connect.ihsmarkit.com/gta/home>.

- (195) Porównanie cen wykazało, że ceny indyjskie były o [8–12] % niższe od cen sprzedaży w Unii.
- (196) Wskazuje to, jaki byłby prawdopodobny poziom cenowy przywozu z Indii w przypadku uchylenia środków w Unii.
- (197) Wydaje się, że wprowadzenie środków w połączeniu z zawieszeniem w Indiach GSP w odniesieniu do przywozu PET zniechęciło indyjskich eksporterów do wysyłania indyjskiego PET na rynek unijny w dużych ilościach i po niskich cenach. W rezultacie wielkość przywozu z Indii do Unii jest jedynie nieznaczna. Jeżeli jednak obecne środki zostaną zniesione, przywóz z Indii prawdopodobnie osiągnie poziom sprzed 2023 r., kiedy to wskaźnik penetracji rynku był dość wysoki (około 3 % udziału w rynku), pomimo obowiązujących środków.
- (198) Z tego względu przemysł Unii może zostać narażony na dokonywany w znacznych ilościach przywóz z Indii po cenach subsydiowanych niższych od średnich cen przemysłu Unii, który to przywóz będzie negatywnie wpływał na jego sytuację gospodarczą. Z tego względu w przypadku wygaśnięcia środków dotyczących Indii istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia istotnej szkody.

d) **Istnienie środków ograniczających handel w innych państwach trzecich w zakresie wywozu PET z Indii**

- (199) Istnienie środków ochrony handlu w państwach trzecich sugeruje również, że polityka cenowa Indii w odniesieniu do wywozu na rynek unijny może być podobna.
- (200) Na przykład obecnie w Zjednoczonym Królestwie, Republice Południowej Afryki i Stanach Zjednoczonych stosuje się środki ochrony handlu wobec przywozu z Indii. Wprowadzenie na tych rynkach eksportowych ograniczeń dotyczących Indii wskazuje również na to, że w przypadku wygaśnięcia środków wywóz z Indii może zostać skierowany na rynek unijny.

4.5.2. **Wpływ na przemysł Unii**

- (201) W toku dochodzenia wykazano, że przywóz z Indii nadal jest subsydiowany i nic nie wskazuje na zaniechanie subsydiowania w przyszłości.
- (202) Istnieją podstawy, by oczekiwać, że w związku z atrakcyjnością rynku unijnego w przypadku uchylenia środków co najmniej część wolnych mocy produkcyjnych w Indiach zostanie najprawdopodobniej skierowana/przekierowana na rynek unijny.
- (203) W motywie 198 stwierdzono, że istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku wygaśnięcia środków producenci eksportujący z Indii będą wywozić znaczne ilości produktu objętego przeglądem do Unii oraz że wywóz byłby prowadzony po cenach subsydiowanych.
- (204) Pod względem wielkości bardzo prawdopodobne jest, że indyjscy producenci eksportujący przejmą dalsze udziały w rynku należące do przemysłu Unii, który doświadczyłby nagłego spadku wielkości sprzedaży i wzrostu kosztów stałych na jednostkę. Przemysł PET jest branżą kapitałochłonną, która musi utrzymywać określoną wielkość produkcji w celu utrzymania kosztów stałych na rozsądnym poziomie. Wzrost kosztów stałych po zmniejszeniu produkcji i sprzedaży miałby negatywny wpływ na rentowność. W rezultacie rentowność przemysłu Unii i jego ogólna sytuacja gospodarcza uległyby pogorszeniu, a istotna szkoda wystąpiłaby ponownie. Jednocześnie przemysł Unii nie mógłby dokonywać niezbędnych inwestycji zmierzających do osiągnięcia celów Unii w zakresie zrównoważonego rozwoju.
- (205) Na podstawie powyższych ustaleń Komisja stwierdziła, że w przypadku uchylenia środków istnieje duże prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody spowodowanej przywozem z Indii.

4.5.3. **Uwagi stron**

- (206) W odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń rząd Indii stwierdził, że prawdopodobieństwo kontynuacji lub ponownego wystąpienia szkody dla przemysłu unijnego jest niewielkie, ponieważ przywóz indyjskiego PET w ODP spadł niemal do zera. Według rządu Indii jest bardziej prawdopodobne, by jakakolwiek szkoda poniesiona przez przemysł unijny była związana z przywozem z państw trzecich, które mają znacznie większy udział w rynku. W tym kontekście rząd Indii odniósł się do pewnej liczby tendencji gospodarczych, takich jak spadek wielkości sprzedaży w Unii, wzrost kosztów produkcji i spadek rentowności w 2023 r., i stwierdził, że ta zmiana tendencji wynikała z czynników innych niż przywóz z Indii.

- (207) Po pierwsze, jak ustalono w motywie 188, nie stwierdzono, by że przemysł Unii poniósł istotną szkodę w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym, co czyni zbędnymi analizę związku przyczynowego i przypisanie szkody do przywozu z Indii/innych państw trzecich lub innych czynników. Po drugie, pomimo znikomego poziomu przywozu z Indii, jak określono w motywie 203, istnieje prawdopodobieństwo, iż w przypadku wygaśnięcia środków producenci eksportujący z Indii wywoziliby do Unii znaczne ilości PET oraz że wywóz byłby prowadzony po cenach subsydiowanych.
- (208) Rząd Indii wskazał również, że moce produkcyjne przemysłu unijnego wzrosły w ODP, jego udział w rynku utrzymywał się na stabilnym poziomie, jego ceny sprzedaży wzrosły, a rentowność przemysłu unijnego w okresie badanym była dodatnia, podczas gdy przywóz z Indii utrzymywał się na niskim poziomie.
- (209) Bezsporne jest, że w okresie badanym lub w ODP niektóre wskaźniki gospodarcze przemysłu unijnego były dodatnie, podczas gdy poziom przywozu z Indii w ODP był znikomy. Nie podważa to jednak wniosku, że w przypadku wygaśnięcia środków istnieje prawdopodobieństwo ponownego wystąpienia szkody. Dlatego argumenty rządu Indii musiały zostać odrzucone.

5. INTERES UNII

- (210) Zgodnie z art. 31 rozporządzenia podstawowego Komisja zbadała, czy utrzymanie obowiązujących środków wyrównawczych wobec Indii nie zaszkodzi interesowi Unii jako całości. Interes Unii określono na podstawie oceny wszystkich różnorodnych interesów, których dotyczy sprawa, w tym interesu przemysłu Unii, importerów i użytkowników.
- (211) Należy przypomnieć, że w ramach pierwotnych dochodzeń uznano, iż wprowadzenie środków nie jest sprzeczne z interesem Unii.
- (212) Wszystkim zainteresowanym stronom umożliwiono zgłoszenie uwag zgodnie z art. 31 ust. 2 rozporządzenia podstawowego.
- (213) Na tej podstawie Komisja zbadała, czy mimo wniosków dotyczących prawdopodobieństwa kontynuacji subsydiowania i ponownego wystąpienia szkody istnieją istotne powody pozwalające na stwierdzenie, że utrzymanie obowiązujących środków nie leży w interesie Unii.

5.1. Interes przemysłu Unii

- (214) Dalsze stosowanie środków wyrównawczych wobec przywozu PET z Indii pomogłoby przemysłowi Unii kontynuować bieżące inwestycje, zwłaszcza te związane ze zwiększeniem mocy produkcyjnych w zakresie PET z recyklingu i mające na celu zwiększenie konkurencyjności przemysłu Unii. Utrzymanie środków pozwoliłoby także przemysłowi Unii lepiej reagować na wahania popytu i ustabilizować swoje wyniki gospodarcze, ponieważ pomogłoby uniknąć sytuacji, w której przemysł Unii zostałby narażony na znaczące wielkości subsydiowanego przywozu z Indii podcinającego ceny sprzedaży przemysłu Unii.
- (215) Komisja stwierdza zatem, że utrzymanie środków wyrównawczych wobec Indii leżałoby w interesie przemysłu Unii.

5.2. Interes importerów, przedsiębiorstw handlowych i użytkowników

- (216) Po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu i w trakcie dochodzenia zgłosił się jeden importer, nie wypełnił on jednak odpowiedniego kwestionariusza. Chociaż nie można wykluczyć, że nałożenie środków wyrównawczych miało negatywny wpływ na ich działalność, importerzy nie są uzależnieni od Indii i mogą pozyskiwać produkt objęty przeglądem z wielu innych państw będących dostawcami, takich jak Wietnam, Turcja i Egipt. Dlatego nawet mimo obowiązujących środków wyrównawczych wobec Indii dostawa PET w Unii nie jest ograniczona i występują konkurencyjne ceny rynkowe. Z tego względu, podobnie jak w przypadku poprzedniego dochodzenia w ramach przeglądu wygaśnięcia, Komisja stwierdza, że z perspektywy importerów nie ma przekonujących powodów, by nie przedłużyć obowiązujących środków.

5.3. Interes użytkowników

- (217) Żaden użytkownik nie zgłosił się po opublikowaniu zawiadomienia o wszczęciu ani w trakcie dochodzenia. Nie było zatem przesłanek wskazujących, że wnioski z poprzedniego dochodzenia nie są już aktualne i że utrzymanie środków będzie miało negatywny wpływ na użytkowników, który przewyższy pozytywny wpływ środków.

5.4. Wnioski dotyczące interesu Unii

- (218) W związku z powyższym Komisja uznała, że nie ma szczególnie ważnych wskazań z perspektywy interesu Unii przemawiających przeciwko przedłużeniu obowiązywania obecnych środków wyrównawczych wprowadzonych wobec przywozu z Indii.

5.5. Uwagi stron

- (219) Po ujawnieniu ostatecznych ustaleń rząd Indii argumentował, iż wniosek, zgodnie z którym utrzymanie środków wspiera inwestycje przemysłu Unii, ma charakter spekulacyjny, ponieważ w okresie objętym dochodzeniem przeglądowym przemysł Unii nie doświadczył przywozu z Indii i nie wykazał obecnie żadnej szkody, która uzasadniałaby dalszą ochronę.
- (220) Jak wynika z tabeli 10 powyżej, inwestycje producentów unijnych pod koniec okresu badanego wzrosły około dwukrotnie. To właśnie wprowadzenie środków, a następnie spadek przywozu z Indii zachęciły przemysł unijny do pobudzenia inwestycji i można zasadnie oczekiwać, że w przypadku utrzymania środków w niezmienionej formie tendencja ta się utrzyma. W związku z tym, wbrew twierdzeniom rządu Indii, wniosek wyciągnięty przez Komisję w żaden sposób nie ma charakteru spekulacyjnego ani nie podważa ogólnego wniosku dotyczącego interesu Unii.
- (221) Rząd Indii zakwestionował również przeprowadzoną przez Komisję analizę sytuacji importerów, w której to analizie odrzucono obawy oparte na nieuzasadnionych założeniach dotyczących alternatywnych źródeł dostaw, bez wykazania, że przywóz z państw trzecich może w pełni zastąpić indyjski PET pod względem jakości, kosztów i dostępności.
- (222) Zauważono, że ustalenia Komisji dotyczące alternatywnych źródeł dostaw opierają się na zebranych dowodach dotyczących przywozu (zob. w szczególności sekcja 4.3.3), w związku z czym nie są w żaden sposób nieuzasadnione. Ponadto rząd Indii nie wykazał, w jaki sposób indyjski PET, uważany za produkt towarowy, miałby się różnić pod względem jakości i dostępności od PET pochodzącego z innych źródeł i dlaczego indyjski PET po uczciwych cenach nie mógłby nadal docierać do Unii. W rezultacie argument rządu Indii został odrzucony.
- (223) Rząd Indii zauważył ponadto, że braku udziału użytkowników nie można interpretować jako zatwierdzenia środków oraz że nie przedstawiono zaktualizowanej analizy w celu oceny obecnego wpływu na użytkowników. Ogólnie rzecz biorąc, rząd Indii stwierdził, że nie istnieje żaden istotny interes Unii, który by uzasadniał przedłużenie obowiązywania ceł w sytuacji braku wykazanej szkody lub zakłóceń na rynku.
- (224) Zauważono, że żaden użytkownik nie uczestniczył w obecnym postępowaniu w sprawie przeglądu wygaśnięcia, nie przekazano Komisji żadnych innych istotnych danych mających wpływ na użytkownika czy na ogólny interes Unii oraz że na podstawie rozporządzenia podstawowego Komisja nie jest upoważniona w tych okolicznościach do aktualizacji swojej analizy interesu użytkowników. Ponadto w odpowiedzi na ujawnienie ostatecznych ustaleń rząd Indii nie przedstawił żadnych istotnych dowodów wskazujących na to, że utrzymanie środków byłoby sprzeczne z interesem użytkowników i interesem całej Unii. W związku z tym Komisja słusznie stwierdziła, że ustalenia poczynione w poprzednich dochodzeniach były nadal aktualne, a argumenty rządu Indii zostały w związku z tym odrzucone.

6. ŚRODKI WYRÓWNAWCZE

- (225) Na podstawie wniosków Komisji dotyczących kontynuacji subsydiów, ponownego wystąpienia szkody oraz interesu Unii należy utrzymać środki wyrównawcze wobec przywozu PET z Indii.

- (226) Do zminimalizowania ryzyka obchodzenia cła w związku z różnicą w stawkach cła wyrównawczego potrzebne są środki szczególnie gwarantujące stosowanie indywidualnych cel i zwolnień. Stosowanie indywidualnych cel lub zwolnień ma zastosowanie wyłącznie po przedstawieniu ważnej faktury handlowej organom celnym państwa członkowskiego. Faktura musi spełniać wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia. Do czasu przedstawienia takiej faktury przywóz powinien podlegać cłu wyrównawczemu mającemu zastosowanie do „wszystkich pozostałych przedsiębiorstw” w Indiach.
- (227) Mimo że przedstawienie tej faktury jest konieczne, aby organy celne państw członkowskich zastosowały indywidualne stawki cła wyrównawczego i zwolnienia wobec przywozu, nie jest ona jedynym elementem brany pod uwagę przez organy celne. Organy celne państw członkowskich muszą bowiem przeprowadzić zwykłą kontrolę, nawet jeśli otrzymają fakturę spełniającą wszystkie wymogi określone w art. 1 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, i podobnie jak we wszystkich innych przypadkach mogą one żądać dodatkowych dokumentów (dokumentów przewozowych itp.) do celów weryfikacji dokładności danych zawartych w oświadczeniu oraz zapewnienia zasadności późniejszego zastosowania niższej stawki należności celnej lub zwolnienia zgodnie z prawem celnym.
- (228) Jeżeli wywóz dokonywany przez jedno z przedsiębiorstw korzystających z niższej indywidualnej stawki cła wyrównawczego wzrośnie w znacznym stopniu po wprowadzeniu przedmiotowych środków, tego rodzaju wzrost wielkości wywozu może zostać uznany za stanowiący sam w sobie zmianę struktury handlu ze względu na wprowadzenie środków w rozumieniu art. 23 rozporządzenia podstawowego. W takich okolicznościach oraz pod warunkiem spełnienia określonych wymagań może zostać wszczęte dochodzenie w sprawie obejścia środków. Podczas tego dochodzenia można między innymi zbadać potrzebę zniesienia indywidualnych stawek celnych i nałożenia ogólnokrajowego cła.
- (229) Poszczególne stawki cła wyrównawczego określone w niniejszym rozporządzeniu mają zastosowanie wyłącznie do przywozu produktu objętego przeglądem pochodzącego z Indii i wyprodukowanego przez wymienione osoby prawne. Przywóz produktu objętego przeglądem wyprodukowanego przez jakiegokolwiek inne przedsiębiorstwo, którego nie wymieniono w części normatywnej niniejszego rozporządzenia, w tym przez podmioty powiązane z przedsiębiorstwami w niej wymienionymi, powinien podlegać stawce celnej mającej zastosowanie do „całego pozostałego przywozu pochodzącego z Indii”. Nie powinny one być objęte żadną z indywidualnych stawek celnych.
- (230) Przedsiębiorstwo może zwrócić się o zastosowanie indywidualnych stawek celnych w przypadku zmiany nazwy przedsiębiorstwa. Wniosek w tej sprawie należy kierować do Komisji⁽⁶⁰⁾. Wniosek musi zawierać wszystkie istotne informacje, które pozwolą wykazać, że zmiana nie wpływa na prawo przedsiębiorstwa do korzystania ze stawki celnej, która ma wobec niego zastosowanie. Jeśli zmiana nazwy przedsiębiorstwa nie wpływa na prawo do korzystania ze stawki należności celnej, która ma do niego zastosowanie, rozporządzenie dotyczące zmiany nazwy zostanie opublikowane w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
- (231) Przedsiębiorstwo Futura Polyesters Ltd należy wyłączyć z tych środków, ponieważ w poprzednim dochodzeniu nie ustalono żadnego subsydium dla tego eksportera.
- (232) Wszystkie zainteresowane strony zostały poinformowane o istotnych faktach i ustaleniach, na podstawie których zamierzano zalecić utrzymanie istniejących środków. Wyznaczono również stronom termin do przedstawienia uwag dotyczących ujawnionych informacji.
- (233) Zgodnie z art. 109 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509⁽⁶¹⁾, gdy kwotę należy zwrócić w następstwie wyroku Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, do wypłaty należnych odsetek stosuje się stopę oprocentowania stosowaną przez Europejski Bank Centralny w odniesieniu do jego głównych operacji refinansujących, opublikowaną w serii C *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej*, obowiązującą pierwszego kalendarzowego dnia każdego miesiąca.
- (234) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ustanowionego na mocy art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/1036,

⁽⁶⁰⁾ European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate G, Rue de la Loi 170, 1040 Bruxelles, Belgium.

⁽⁶¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2024/2509 z dnia 23 września 2024 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (wersja przekształcona) (Dz.U. L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj>).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Niniejszym nakłada się ostateczne cło wyrównawcze na przywóz politereftalanu etylenu o liczbie lepkościowej równej 78 ml/g lub wyższej, obecnie objętego kodem CN 3907 61 00, pochodzącego z Indii.
2. Stawka ostatecznego cła wyrównawczego mające zastosowanie do ceny netto na granicy Unii, przed ocleniem, dla produktu opisanego w ust. 1 i wytwarzanego przez wymienione przedsiębiorstwa, są następujące:

Państwo pochodzenia	Przedsiębiorstwo	Cło wyrównawcze (w %)	Dodatkowy kod TARIC
Indie	Futura Polyesters Ltd	0	A184
Indie	IVL Dhunseri Petrochem Industries Private Limited	2,3	C380
Indie	Pearl Engineering Polymers Ltd	13,8	A182
Indie	Reliance Industries Limited	4,0	A181
Indie	Senpet Ltd	4,43	A183
Indie	Wszystkie pozostałe przedsiębiorstwa	13,8	A999

3. Stosowanie indywidualnej stawki celnej ustalonej dla przedsiębiorstw wymienionych w ust. 2 uwarunkowane jest przedstawieniem organom celnym państw członkowskich ważnej faktury handlowej, która musi zawierać oświadczenie następującej treści, opatrzone datą i podpisem pracownika podmiotu wystawiającego fakturę, ze wskazaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska: „Ja, niżej podpisany, poświadczam, że [ilość] [produktu objętego przeglądem] sprzedana na wywóz do Unii Europejskiej objęta niniejszą fakturą została wytworzona przez [nazwa i adres przedsiębiorstwa] [dodatkowy kod TARIC] w Indiach. Oświadczam, że informacje zawarte w niniejszej fakturze są pełne i zgodne z prawdą.”. Do chwili przedstawienia takiej faktury obowiązuje cło mające zastosowanie do wszystkich pozostałych przedsiębiorstw.
4. O ile nie określono inaczej, zastosowanie mają obowiązujące przepisy dotyczące należności celnych.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 18 sierpnia 2025 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN